

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning	Sida
	I <i>Meddelanden</i>	
	Domstolen	
	DOMSTOLEN	
2003/C 112/01	Domstolens dom av den 20 mars 2003 i mål C-3/00: Konungariket Danmark mot Europeiska gemenskapernas kommission (Tillnärmning av lagstiftning – Direktiv 95/2/EG – Användning av sulfiter, nitriter och nitrater som livsmedelstillsatser – Hälsoskydd – Strängare nationella bestämmelser – Villkor för tillämpning av artikel 95.4 EG – Kontradiktoriska principen)	1
2003/C 112/02	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 13 mars 2003 i mål C-156/00: Konungariket Nederländerna mot Europeiska gemenskapernas kommission (Ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2000) 485 slutlig – Eftergift av importtullar – Aktiv förädling – Bristande likvärdighet mellan gemenskapsprodukter och importerade produkter)	1
2003/C 112/03	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 20 mars 2003 i mål C-187/00 (begäran om förhandsavgörande från Arbeitsgericht Hamburg): Helga Kutz-Bauer mot Freie und Hansestadt Hamburg (Socialpolitik – Likabehandling av kvinnor och män – System för deltidsarbete på grund av ålder – Direktiv 76/207/EEG – Indirekt diskriminering – Sakliga skäl)	2

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (Fortsättning)	Sida
2003/C 112/04	Domstolens dom av den 20 mars 2003 i mål C-291/00 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal de grande instance de Paris): LTJ Diffusion SA mot Sadas Vertbaudet SA (Varumärken – Tillnärmning av lagstiftning – Direktiv 89/104/EEG – Artikel 5.1 a – Begreppet tecken som är identiskt med varumärket – Användning av en särskiljande beståndsdel av varumärket med uteslutande av andra tecken – Användning av ett varumärkes samtliga beståndsdelar, men med tillägg av andra beståndsdelar)	3
2003/C 112/05	Domstolens dom av den 11 mars 2003 i mål C-40/01 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden): Ansul BV mot Ajax Brandbeveiliging BV (Varumärken – Direktiv 89/104/EEG – Artikel 12.1 – Upphävande av varumärkesinnehavarens rätt – Begreppet verkligt bruk av varumärket – Verksamhet som består i underhåll av redan marknadsförda varor samt försäljning av reservdelar och tillbehör)	3
2003/C 112/06	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 20 mars 2003 i mål C-135/01: Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland (Fördragsbrott – Direktiv 98/56/EG – Saluföring av förökningsmaterial av prydnadsväxter – Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen – Tolkningssvårigheter) ...	4
2003/C 112/07	Domstolens dom av den 11 mars 2003 i mål C-186/01 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Stuttgart): Alexander Dory mot Förbundsrepubliken Tyskland (Gemenskapsrätten är inte tillämplig på värnplikten – Likabehandling av kvinnor och män – Artikel 2 i direktiv 76/207/EEG – Värnplikten i Tyskland omfattar endast män – Direktivet är inte tillämpligt)	4
2003/C 112/08	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 13 mars 2003 i mål C-229/01 (begäran om förhandsavgörande från Unabhängiger Verwaltungssenat im Land Niederösterreich): Susanne Müller (Direktiv 2000/13/EG – Märkning och presentation av livsmedel – Minsta hållbarhetstid – Artikel 18)	5
2003/C 112/09	Domstolens dom (andra avdelningen) av den 13 mars 2003 i mål C-333/01: Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien (Fördragsbrott – Direktiv 98/81/EG – Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen)	5
2003/C 112/10	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 20 mars 2003 i mål C-378/01: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien (Fördragsbrott – Direktiv 79/409/EEG – Särskilda skyddsområden – Bevarande av vilda fåglar)	6
2003/C 112/11	Domstolens dom (andra avdelningen) av den 13 mars 2003 i mål C-436/01: Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Belgien (Fördragsbrott – Direktiv 98/81/EG – Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen)	6
2003/C 112/12	Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 20 mars 2003 i mål C-143/02: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien (Fördragsbrott – Direktiv 92/43/EEG – Bevarande av livsmiljöer – Vilda djur och växter)	7

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (Fortsättning)	Sida
2003/C 112/13	Mål C-50/03: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Oberlandesgerichts Rostock av den 5 februari 2003 i målet om överprövning av en offentlig upphandling mellan 1. Simrad GmbH & Co. KG, 2. Kongsberg Simrad AS och Ministerium für Bildung, Wissenschaft und Kultur Mecklenburg-Vorpommern	7
2003/C 112/14	Mål C-51/03: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Amtsgericht Löbau av den 21 oktober 2002 i brottmålet mot Nicoleta Maria Georgescu	8
2003/C 112/15	Mål C-54/03: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien av den 29 januari 2003 i målet mellan Austroplant-Arzneimittel GesmbH och Republik Österreich	8
2003/C 112/16	Mål C-60/03: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesarbeitsgericht av den 6 november 2002 i målet mellan Wolff & Müller GmbH & CO. KG och José Filipe Pereira Félix	9
2003/C 112/17	Mål C-83/03: Talan mot Republiken Italien väckt den 26 februari 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	9
2003/C 112/18	Mål C-85/03: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Polymeles Protodikeio Athinon av den 27 april 2001 i målet mellan Anastasia Mavrana Kai Sia O.E. och Delta Etaireia Symmetochon Anonimos Etaireia	10
2003/C 112/19	Mål C-86/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 26 februari 2003 av Republiken Grekland	10
2003/C 112/20	Mål C-88/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 27 februari 2003 av Republiken Portugal	11
2003/C 112/21	Mål C-92/03: Talan mot Republiken Portugal väckt den 28 februari 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	12
2003/C 112/22	Mål C-103/03: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Landgericht Hagen av den 11 februari 2003 i målet angående handelsregister beträffande Betriebsgesellschaft Radio Ennepe-Ruhr-Kreis mbH & Co. KG, övrig part: Hans-Jürgen Weske	13
2003/C 112/23	Mål C-108/03: Talan mot Konungariket Spanien väckt den 7 mars 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	14
2003/C 112/24	Mål C-110/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 10 mars 2003 av Konungariket Belgien	14
2003/C 112/25	Mål C-111/03: Talan mot Konungariket Sverige väckt den 12 mars 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	15

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (<i>Fortsättning</i>)	Sida
2003/C 112/26	Mål C-112/03: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Cour d'appel de Grenoble, avdelningen för handelsrättsliga mål, av den 20 februari 2003 i målet mellan Bolaget Financiere & Industrielle du Peloux, tidigare kallat "Sodequip Isolation" och Bolaget Axa Belgium, tidigare kallat Axa Royale Belge m.fl.	16
2003/C 112/27	Mål C-113/03: Talan mot Republiken Frankrike väckt den 13 mars 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	16
2003/C 112/28	Mål C-115/03: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale di Genova – Första Tvistemålsavdelningen – av den 10 mars 2003 i målet mellan Eco Eridania Srl och Ministero dell'Ambiente e Presidenza del Consiglio dei Ministri	17
2003/C 112/29	Mål C-118/03: Talan mot Förbundsrepubliken Tyskland väckt den 17 mars 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	17
2003/C 112/30	Mål C-119/03: Talan mot Republiken Frankrike väckt den 18 mars 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	17
2003/C 112/31	Mål C-120/03: Talan mot Konungariket Spanien väckt den 18 mars 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	18
2003/C 112/32	Mål C-122/03: Talan av den 19 mars 2003 mot Republiken Frankrike väckt av Europeiska gemenskapernas kommission	18
2003/C 112/33	Mål C-123/03 P: Överklagande, ingivet den 19 mars 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission, av det beslut som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, andra avdelningen, har meddelat den 7 januari 2003 i mål T-135/02: Greencore Group plc mot Europeiska gemenskapernas kommission	19
2003/C 112/34	Mål C-125/03: Talan mot Förbundsrepubliken Tyskland väckt den 20 mars 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	20
2003/C 112/35	Mål C-127/03: Talan mot Trendsoft (Irl) Ltd väckt den 21 mars 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	20
2003/C 112/36	Mål C-137/03: Talan mot Republiken Grekland väckt den 26 mars 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	21
2003/C 112/37	Mål C-147/03: Talan mot Republiken Österrike väckt den 31 mars 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	21
2003/C 112/38	Mål C-150/03 P: Överklagande, ingivet den 2 april 2003 av Chantal Hectors, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, femte avdelningen, har meddelat den 23 januari 2003 i mål T-181/01: Chantal Hectors mot Europaparlamentet	22

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (Fortsättning)	Sida
2003/C 112/39	Mål C-151/03 P: Överklagande, ingivet den 2 april 2003 av Karl L. Meyer, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, tredje avdelningen, har meddelat den 13 februari 2003 i mål T-333/01: Karl L. Meyer mot Europeiska gemenskapernas kommission	22
2003/C 112/40	Avskrivning av mål C-26/02	23
2003/C 112/41	Avskrivning av mål C-254/02	23
FÖRSTAINSTANSRÄTTEN		
2003/C 112/42	Indelning av domarna på avdelning	24
2003/C 112/43	Förstainstansrättens dom av den 12 mars 2003 i mål T-254/99: Maja Srl mot Europeiska gemenskapernas kommission (Förordning (EEG) nr 4028/86 – Finansiellt gemenskapsstöd – Överlåtelse av företag – Genomförande av projekt – Förfarande som avser att stödet skall upphöra – Talan om ogiltigförklaring)	24
2003/C 112/44	Förstainstansrättens dom av den 4 mars 2003 i mål T-319/99: Federación Nacional de Empresas de Instrumentación Científica, Médica, Técnica y Dental (FENIN) mot Europeiska gemenskapernas kommission (Konkurrens – Missbruk av dominerande ställning – Offentlig hälso- och sjukvård – Dröjsmål med betalningen av fakturor – Klagomål från leverantörer – Begreppet företag)	24
2003/C 112/45	Förstainstansrättens dom av den 27 februari 2003 i mål T-20/00 OP: Europeiska gemenskapernas kommission mot Ivo Camacho-Fernandes (Tjänstemän – Yrkessjukdom – Felaktighet i läkarkommitténs yttrande – Ansökan om återvinning av tredskodom)	25
2003/C 112/46	Förstainstansrättens dom av den 6 mars 2003 i mål T-56/00: Dole Fresh Fruit International Ltd mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission (Bananer – Gemensam organisation av marknaden – Beslut 94/800/EG – Förordning (EG) nr 478/95 – Ordning med exportlicenser – Skadeståndstalan)	25
2003/C 112/47	Förstainstansrättens dom av den 6 mars 2003 i mål T-57/00: Banan-Kompaniet AB och Skandinaviska Bananimporten AB mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission (Bananer – Gemensam organisation av marknaden – Beslut 94/800/EG – Förordning (EG) nr 478/95 – Ordning med exportlicenser – Skadeståndstalan)	26
2003/C 112/48	Förstainstansrättens dom av den 25 februari 2003 i mål T-183/00: Strabag Benelux NV mot Europeiska unionens råd (Offentlig upphandling av bygg- och anläggningsarbeten – Det omtvistade beslutets nullitet – Motivering till beslutet om tilldelning – Upphandlingskriterier – Talan om ogiltigförklaring – Gemenskapens utomobligatoriska skadeståndsansvar)	26

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (Fortsättning)	Sida
2003/C 112/49	Förstainstansrättens dom av den 11 mars 2003 i mål T-186/00: Conserve Italia Soc.coop.rl mot Europeiska gemenskapernas kommission (Jordbruk – Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket, utvecklingssektionen – Upphävande av ett finansiellt stöd – Artikel 24 i förordning (EEG) nr 4253/88 – Proportionalitetsprincipen – Motivering)	26
2003/C 112/50	Förstainstansrättens dom av den 27 februari 2003 i mål T-329/00: Bonn Fleisch Ex- und Import GmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission (Tullar – Import av nötkött från Sydamerika – Artikel 13.1 i förordning (EEG) nr 1430/79 – Krav på eftergift av importtullar – Rätten till försvar – Särskild situation)	27
2003/C 112/51	Förstainstansrättens dom av den 26 februari 2003 i de förenade målen T-344/00 och T-345/00: CEVA Santé animale SA och Pharmacia Entreprises SA mot Europeiska gemenskapernas kommission (Förordning (EEG) nr 2377/90 – Veterinärmedicinska läkemedel – Ansökan om att progesteron skall föras in i förteckningen över substanser för vilka ingen högsta tillåten restmängd behöver fastställas – Yttrande av kommittén för veterinärmedicinska läkemedel (KVL) – Omprövning av KVL – Underlåtenhet från kommissionens sida att utarbeta ett utkast till åtgärder – Passivitetstalan – Ställningstagande som innebär att passiviteten upphör – Anledning saknas att döma i saken – Skadeståndstalan – Gemenskapens skadeståndsansvar – Orsakssamband – Mellandom)	27
2003/C 112/52	Förstainstansrättens dom av den 25 februari 2003 i mål T-4/01: Renco SpA mot Europeiska unionens råd (Offentlig upphandling av bygg- och anläggningsarbeten – Direktiv 93/37/EEG – Kontraktshandlingar – Kriterier för tilldelning – Motiveringsplikt – Uppenbar felbedömning – Gemenskapens utomobligatoriska skadeståndsansvar)	28
2003/C 112/53	Förstainstansrättens dom av den 5 mars 2003 i mål T-24/01: Claire Staelen mot Europaparlamentet (Tjänstemän – Allmänt uttagningsprov – Utslagningsprov – Uttagningskommitténs behörighet att frångå det minsta antal poäng som krävs enligt meddelandet om uttagningsprov – Jämförande prov – Upptagande till sakprövning)	28
2003/C 112/54	Förstainstansrättens dom av den 26 februari 2003 i mål T-59/01: Albert Nardone mot Europeiska gemenskapernas kommission (Talan om ogiltigförklaring – Tidigare tjänsteman – Ansökan om invaliditetspension)	29
2003/C 112/55	Förstainstansrättens dom av den 27 februari 2003 i mål T-61/01: Vendedurías de Armadores Reunidos, SA mot Europeiska gemenskapernas kommission (Fiske – Gemenskapsstöd – Stöd som tills vidare inte utbetalas – Skadeståndstalan)	29
2003/C 112/56	Förstainstansrättens dom av den 6 mars 2003 i mål T-128/01: DaimlerChrysler Corporation mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (Gemenskapsvarumärke – Figurmärke – Avbildning av kylargaller till ett fordon – Absolut registreringshinder – Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 40/94 – Varumärket saknar särskiljningsförmåga)	29

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (Fortsättning)	Sida
2003/C 112/57	Förstainstansrättens dom av den 26 februari 2003 i mål T-145/01: Benito Latino mot Europeiska gemenskapernas kommission (Tjänstemän – Yrkessjukdom – Rättsenligheten vad avser läkarkommitténs yttrande – Bevis för sjukdomens yrkesrelaterade ursprung – Vetenskaplig osäkerhet – Rättsenligheten vad avser förfarandet före anhängiggörandet vid läkarkommittén)	30
2003/C 112/58	Förstainstansrättens dom av den 26 februari 2003 i mål T-164/01: Arnaldo Lucaccioni mot Europeiska gemenskapernas kommission (Tjänstemän – Skadeståndstalan – Upptagande till sakprövning)	30
2003/C 112/59	Förstainstansrättens dom av den 5 mars 2003 i mål T-194/01: Unilever NV mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (Gemenskapsvarumärke – Tredimensionellt varumärke – Formen på en produkt för diskmaskiner – Äggformad tablett – Absoluta registreringshinder – Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 40/94)	30
2003/C 112/60	Förstainstansrättens dom av den 26 februari 2003 i mål T-212/01: Arnaldo Lucaccioni mot Europeiska gemenskapernas kommission (Tjänstemän – Olycksfallsförsäkring och yrkessjukdomsförsäkring – Förvärrade skador – Kumulering av belopp och ersättning enligt artikel 12 respektive artikel 14 i gemensamma försäkringsreglerna)	31
2003/C 112/61	Förstainstansrättens dom av den 5 mars 2003 i mål T-237/01: Alcon Inc mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (Gemenskapsvarumärke – Förfarande om ogiltigförklaring – Uttrycket BSS – Artikel 51 i förordning (EG) nr 40/94 – Absoluta registreringshinder – Artikel 7.1 d i förordning nr 40/94 – Särskiljningsförmåga som har förvärvats till följd av användning – Artikel 7.3 och 51.2 i förordning nr 40/94)	31
2003/C 112/62	Förstainstansrättens beslut av den 4 mars 2003 i mål T-316/02: Marie-Claude Girardot mot Europeiska gemenskapernas kommission (Tjänstemän – Talan om ogiltigförklaring – Vägran att bereda tillträde till ett uttagningsprov – Fel som förekommit under det föregående administrativa förfarandet – Uppenbart att talan om ogiltigförklaring skall avvisas)	32
2003/C 112/63	Mål T-57/03: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 20 februari 2003 av Société Provençale d'Achat et de Gestion (SPAG)	32
2003/C 112/64	Mål T-68/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 24 februari 2003 av bolaget Olympic Airways	32
2003/C 112/65	Mål T-71/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 3 mars 2003 av Tokai Carbon Co.	33
2003/C 112/66	Mål T-72/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 3 mars 2003 av Toyo Tanso Co., Ltd.	34

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (Fortsättning)	Sida
2003/C 112/67	Mål T-75/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 28 februari 2003 av Banco Comercial dos Açores SA	35
2003/C 112/68	Mål T-77/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 4 mars 2003 av Feralpi Siderurgica S.p.A.	35
2003/C 112/69	Mål T-78/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 4 mars 2003 av Haladjian Frères	36
2003/C 112/70	Mål T-79/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 27 februari 2003 av bolaget Industrie Riunite Odolesi I.R.O. S.p.A.	36
2003/C 112/71	Mål T-81/03: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 3 mars 2003 av Mast-Jägermeister AG	37
2003/C 112/72	Mål T-82/03: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 3 mars 2003 av Mast-Jägermeister AG	37
2003/C 112/73	Mål T-84/03: Talan mot Europeiska unionens råd väckt den 28 februari 2003 av Maurizio Turco	38
2003/C 112/74	Mål T-86/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 6 mars 2003 av Holcim	39
2003/C 112/75	Mål T-87/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 5 mars 2003 av Intech EDM AG	39
2003/C 112/76	Mål T-90/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 6 mars 2003 av Fédération des Industries Condimentaires de France m.fl.	40
2003/C 112/77	Mål T-91/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 10 mars 2003 av SGL Carbon AG	41
2003/C 112/78	Mål T-92/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 5 mars 2003 av Luis Escobar Guerrero	42
2003/C 112/79	Mål T-93/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 4 mars 2003 av Spyros Konidaris	42
2003/C 112/80	Mål T-94/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 10 mars 2003 av Ferriere Nord S.p.A.	42

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (<i>Fortsättning</i>)	Sida
2003/C 112/81	Mål T-95/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 8 mars 2003 av Asociación de Empresarios de Estaciones de Servicio de la Comunidad Autónoma de Madrid och Federación Catalana de Estaciones de Servicio	43
2003/C 112/82	Mål T-96/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 10 mars 2003 av Manel Camós Grau	44
2003/C 112/83	Mål T-97/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 5 mars 2003 av Ferriera Valsabbia S.p.A. och Valsabbia Investimenti S.p.A.	45
2003/C 112/84	Mål T-98/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 5 mars 2003 av Alfa Acciai S.p.A.	45
2003/C 112/85	Mål T-100/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 14 mars 2003 av Maison de l'Europe Avignon-Méditerranée	46
2003/C 112/86	Mål T-102/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 14 mars 2003 av Centro Informativo per la collaborazione tra le imprese e la promozione degli investimenti in Sicilia – CIS – i likvidation	46
2003/C 112/87	Mål T-105/03: Talan mot Europeiska unionens råd väckt den 17 mars 2003 av Triantafyllia Dionyssopoulou	47
2003/C 112/88	Mål T-106/03: Talan mot Europeiska unionens råd väckt den 14 mars av Hans Mc Auley	47
2003/C 112/89	Avskrivning av mål T-100/99	48

II *Förberedande rättsakter*

.....

III *Upplysningar*

2003/C 112/90	Domstolens senaste offentliggörande i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> EUT C 101, 26.4.2003	49
---------------	---	----

I

(Meddelanden)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

av den 20 mars 2003

i mål C-3/00: Konungariket Danmark mot Europeiska gemenskapernas kommission (1)

(Tillnärmning av lagstiftning – Direktiv 95/2/EG – Användning av sulfiter, nitriter och nitrater som livsmedelstillsatser – Hälsoskydd – Strängare nationella bestämmelser – Villkor för tillämpning av artikel 95.4 EG – Kontradiktoriska principen)

(2003/C 112/01)

(Rättegångsspråk: danska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-3/00, Konungariket Danmark (ombud: J. Molde) med stöd av Republiken Island (ombud: H. S. Kristjánsson) och av Konungariket Norge (ombud: B. B. Ekeberg) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Shotter och H. C. Støvlbæk), angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 1999/830/EG av den 26 oktober 1999 om nationella bestämmelser, anmälda av Konungariket Danmark, rörande användning av sulfiter, nitriter och nitrater i livsmedel (EGT L 329, s. 1), har domstolen, sammansatt av ordföranden G.C. Rodríguez Iglesias, avdelnings-ordförandena J.-P. Puissechet, M. Wathelet och R. Schintgen samt domarna C. Gulmann, D.A.O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, V. Skouris, F. Macken och N. Colneric, S. von Bahr och J.N. Cunha Rodrigues (referent), generaladvokat: A. Tizzano, justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein, den 20 mars 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Kommissionens beslut 1999/830/EG av den 26 oktober 1999 om nationella bestämmelser, anmälda av Konungariket

Danmark, rörande användning av sulfiter, nitriter och nitrater i livsmedel ogiltigförklaras i den del nämnda nationella bestämmelser rörande användning av nitriter och nitrater i livsmedel inte godkänts.

- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.
- 4) Republiken Island och Konungariket Norge skall bära sina rättegångskostnader.

(1) EGT C 122, 29.4.2000.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 13 mars 2003

i mål C-156/00: Konungariket Nederländerna mot Europeiska gemenskapernas kommission (1)

(Ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2000) 485 slutlig – Eftergift av importtullar – Aktiv förädling – Bristande likvärdighet mellan gemenskapsprodukter och importerade produkter)

(2003/C 112/02)

(Rättegångsspråk: nederländska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-156/00, Konungariket Nederländerna (ombud: inledningsvis företrätt av M.A. Fierstra, sedan av J. van Bakel) mot

Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: C. van der Hauwaert och R. Tricot), angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2000) 485 slutlig av den 23 februari 2000, i vilket det i ett särskilt fall fastställs att ansökan om eftergift av importtullar skall avvisas, såvitt avser ett visst belopp, och avslås, såvitt avser ett annat belopp, har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av C.W.A. Timmermans, ordförande på fjärde avdelningen, tillförordnad ordförande på femte avdelningen, samt domarna D.A.O. Edward, P. Jann, S. von Bahr (referent) och A. Rosas, generaladvokat: P. Léger, justitiesekreterare: byrådirektören M.-F. Contet, den 13 mars 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) *Kommissionens beslut K(2000) 485 slutlig av den 23 februari 2000, i vilket det i ett särskilt fall fastställs att ansökan om eftergift av importtullar skall avvisas, såvitt avser ett visst belopp, och avslås, såvitt avser ett annat belopp, ogiltigförklaras, i den mån som det i detta stadgas att ansökan om eftergift av importtullar på 15 679 301,49 NLG från Cargill BV, vilken den 22 april 1999 lämnades av Konungariket Nederländerna till Europeiska gemenskapernas kommission, inte kan tas upp till sakprövning.*
- 2) *Talan ogillas i övrigt.*
- 3) *Konungariket Nederländerna skall ersätta rättegångskostnaderna.*

(¹) EGT C 211, 22.7.2000.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 20 mars 2003

i mål C-187/00 (begäran om förhandsavgörande från Arbeitsgericht Hamburg): Helga Kutz-Bauer mot Freie und Hansestadt Hamburg (¹)

(Socialpolitik – Likabehandling av kvinnor och män – System för deltidarbete på grund av ålder – Direktiv 76/207/EEG – Indirekt diskriminering – Sakliga skäl)

(2003/C 112/03)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-187/00, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Arbeitsgericht Hamburg (Tyskland), att domstolen skall

meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Helga Kutz-Bauer och Freie und Hansestadt Hamburg, angående tolkningen av artiklarna 2.1 och 5.1 i rådets direktiv 76/207/EEG av den 9 februari 1976 om genomförandet av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om tillgång till anställning, yrkesutbildning och befordran samt arbetsvillkor (EGT L 39, s. 40, svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 191), har domstolen (sjätte avdelningen), sammansatt av ordföranden på andra avdelningen R. Schintgen, tillförordnad ordförande på sjätte avdelningen, samt domarna C. Gulmann, V. Skouris, F. Macken (referent) och J.N. Cunha Rodrigues, generaladvokat: A. Tizzano, justitiesekreterare: avdelningsdirektören L. Hewlett, den 20 mars 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) *Artiklarna 2.1 och 5.1 i rådets direktiv 76/207/EEG av den 9 februari 1976 om genomförandet av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om tillgång till anställning, yrkesutbildning och befordran samt arbetsvillkor skall tolkas så att de utgör hinder för en bestämmelse i ett kollektivavtal som är tillämplig på offentliga tjänstemän och som gör att manliga och kvinnliga anställda kan ges rätt till deltidarbete på grund av ålder, när denna bestämmelse endast ger rätt till sådant deltidarbete fram till den tidpunkt då det är möjligt att för första gången göra gällande sin rätt till full ålderspension enligt det lagstadgade systemet för pensionsförsäkring, och när den grupp personer som kan begära en sådan pension vid 60 års ålder nästan uteslutande består av kvinnor medan den grupp personer som först från och med 65 års ålder kan erhålla en sådan pension nästan uteslutande består av män, såvida inte denna bestämmelse kan motiveras av objektiva skäl som saknar samband med all diskriminering på grund av kön.*

- 2) *När direktiv 76/207 har åsidosatts genom bestämmelser i lag eller kollektivavtal som innebär att en diskriminering i strid med direktivet har införts är de nationella domstolarna skyldiga att undanröja nämnda diskriminering med användning av alla till buds stående medel, bland annat genom att tillämpa nämnda bestämmelser till förmån för den missgynnade gruppen, utan att först behöva begära eller avvakta att dessa bestämmelser först upphävs av lagstiftaren, genom kollektivavtal eller på annat sätt.*

(¹) EGT C 211, 22.7.2000.

DOMSTOLENS DOM

av den 20 mars 2003

i mål C-291/00 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal de grande instance de Paris): LTJ Diffusion SA mot Sadas Vertbaudet SA⁽¹⁾

(Varumärken – Tillnärmning av lagstiftning – Direktiv 89/104/EEG – Artikel 5.1 a – Begreppet tecken som är identiskt med varumärket – Användning av en särskiljande beståndsdel av varumärket med uteslutande av andra tecken – Användning av ett varumärkes samtliga beståndsdelar, men med tillägg av andra beståndsdelar)

(2003/C 112/04)

(Rättegångspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-291/00, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Tribunal de grande instance de Paris (Frankrike), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan LTJ Diffusion SA och Sadas Vertbaudet SA, angående tolkningen av artikel 5.1 a i rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EGT L 40, 1989, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 17, s. 178), har domstolen, sammansatt av ordföranden G.C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena M. Wathelet och R. Schintgen, samt domarna C. Gulmann, P. Jann, F. Macken (referent), N. Colneric, S. von Bahr och J.N. Cunha Rodrigues, generaladvokat: F.G. Jacobs, justitiesekreterare: avdelningsdirektören D. Lousterman-Hubeau, den 20 mars 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

Artikel 5.1 a i rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar, skall tolkas så, att ett tecken är identiskt med ett varumärke när det utan vare sig ändringar eller tillägg efterbildar samtliga beståndsdelar av varumärket, eller när det innehåller avvikelser som vid en helhetsbedömning är så obetydliga att de kan undgå genomsnittskonsumentens blick.

⁽¹⁾ EGT C 273, 23.9.2000.

DOMSTOLENS DOM

av den 11 mars 2003

i mål C-40/01 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden): Ansul BV mot Ajax Brandbeveiliging BV⁽¹⁾

(Varumärken – Dirketiv 89/104/EEG – Artikel 12.1 – Upphävande av varumärkesinnehavarens rätt – Begreppet verkligt bruk av varumärket – Verksamhet som består i underhåll av redan marknadsförda varor samt försäljning av reservdelar och tillbehör)

(2003/C 112/05)

(Rättegångspråk: nederländska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-40/01, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Ansul BV och Ajax Brandbeveiliging BV, angående tolkningen av artikel 12.1 i rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EGT L 40, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 17, s. 178), har domstolen, sammansatt av ordföranden G.C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena J.-P. Puissochet (referent), M. Wathelet och C.W.A. Timmermans samt domarna C. Gulmann, A. La Pergola, P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric och S. von Bahr, generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer, justitiesekreterare: avdelningsdirektören M.-F. Condet, den 11 mars 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Artikel 12.1 i rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar skall tolkas på så sätt att kravet på "verkligt bruk" är uppfyllt när ett varumärke används i enlighet med dess grundläggande funktion, som är att garantera ursprungsidentiteten hos de varor och tjänster för vilka det har registrerats i syfte att skapa eller bibehålla avsättningsmöjligheter för dessa varor och tjänster. Detta krav är inte uppfyllt när varumärket används på ett fiktivt sätt som enbart har till syfte att bibehålla rätten till varumärket. Bedömningen av huruvida kravet på verkligt bruk av varumärket är uppfyllt skall göras på grundval av samtliga omständigheter och förhållanden som kan styrka att märket faktiskt utnyttjas kommersiellt. Sådana omständigheter är i synnerhet användning som anses motiverad i den berörda ekonomiska sektorn för att bibehålla eller skapa marknadsandelar för de varor och tjänster som skyddas av varumärket, dessa varors eller tjänsters art, marknads egenskaper samt i vilken omfattning och hur ofta varumärket har använts. Det förhållandet att användningen av varumärket inte rör varor som nyligen har bjudits ut på marknaden, utan redan marknadsförda varor, innebär inte bristande uppfyllelse av kravet på verkligt bruk, under förutsättning att samma varumärke faktiskt används av innehavaren för reservdelar som

ingår i dessa varors sammansättning eller struktur eller för varor eller tjänster som har ett direkt samband med de redan marknadsförda varorna och som är ägnade att tillgodose kundernas behov.

- 2) Det ankommer på den hänskjutande domstolen att dra de nödvändiga slutsatserna av tolkningen av det gemenskapsrättsliga begreppet verkligt bruk, såsom den följer av svaret på den första tolkningsfrågan, för att lösa den tvist som är anhängig vid denna.

(¹) EGT C 95, 24.3.2001.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 20 mars 2003

i mål C-135/01: Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland (¹)

(Fördragsbrott – Direktiv 98/56/EG – Saluföring av förökningsmaterial av prydnadsväxter – Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen – Tolkningssvårigheter)

(2003/C 112/06)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-135/01, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Braun) mot Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: W.-D. Plessing och B. Muttlensee-Schön), angående en talan om fastställelse av att Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt EG-fördraget och rådets direktiv 98/56/EG av den 20 juli 1998 om saluföring av förökningsmaterial av prydnadsväxter (EGT L 226, s. 16), genom att inte inom den föreskrivna fristen anta alla lagar och andra författningar som är nödvändiga för att införliva nämnda direktiv med nationell rätt, har domstolen (sjätte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden J.-P. Puissochet samt domarna C. Gulmann, V. Skouris (referent), F. Macken och J.N. Cunha Rodrigues, generaladvokat: L.A. Geelhoed, justitiesekreterare: R. Grass, den 20 mars 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 98/56/EG av den 20 juli 1998 om saluföring av förökningsmaterial av prydnadsväxter, genom att inte inom den föreskrivna fristen anta alla lagar och andra författningar som är nödvändiga för att införliva nämnda direktiv med nationell rätt.

- 2) Förbundsrepubliken Tyskland skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 161, 2.6.2001.

DOMSTOLENS DOM

av den 11 mars 2003

i mål C-186/01 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Stuttgart): Alexander Dory mot Förbundsrepubliken Tyskland (¹)

(Gemenskapsrätten är inte tillämplig på värnplikten – Likabehandling av kvinnor och män – Artikel 2 i direktiv 76/207/EEG – Värnplikten i Tyskland omfattar endast män – Direktivet är inte tillämpligt)

(2003/C 112/07)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-186/01, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Verwaltungsgericht Stuttgart (Tyskland), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Alexander Dory och Förbundsrepubliken Tyskland, angående tolkningen av artikel 2 i rådets direktiv 76/207/EEG av den 9 februari 1976 om genomförandet av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om tillgång till anställning, yrkesutbildning och befordran samt arbetsvillkor (EGT L 39, s. 40; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 191), och, mer allmänt, angående frågan huruvida det är förenligt med gemenskapsrätten att värnplikten i Tyskland endast omfattar män, har domstolen, sammansatt av ordföranden G.C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordföranden J.-P. Puissochet (referent), M. Wathelet, R. Schintgen och C.W.A. Timmermans samt domarna C. Gulmann, D.A.O. Edward, P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr och J.N. Cunha Rodrigues, generaladvokat: C. Stix-Hackl, justitiesekreterare: avdelningsdirektören H.A. Rühl, den 11 mars 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

Gemenskapsrätten utgör inte hinder mot att värnplikten endast omfattar män.

(¹) EGT C 200, 14.7.2001.

DOMSTOLENS DOM**(femte avdelningen)****av den 13 mars 2003**

i mål C-229/01 (begäran om förhandsavgörande från Unabhanger Verwaltungssenat im Land Niederösterreich): Susanne Muller⁽¹⁾

(Direktiv 2000/13/EG – Märkning och presentation av livsmedel – Minsta hållbarhetstid – Artikel 18)

(2003/C 112/08)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-229/01, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Unabhanger Verwaltungssenat im Land Niederösterreich (Österrike), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mot Susanne Muller, angående tolkningen av rådets direktiv 79/112/EEG av den 18 december 1978 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning, presentation och reklam i fråga om livsmedel (EGT L 33, 1979, s. 1; svensk specialutgåva, område 15, volym 2, s. 130) och av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG av den 20 mars 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning och presentation av livsmedel samt om reklam för livsmedel (EGT L 109, s. 29), har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden M. Wathelet samt domarna D.A.O. Edward, P. Jann, S. von Bahr (referent) och A. Rosas, generaladvokat: A. Tizzano, justitiesekreterare: R. Grass, den 13 mars 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG av den 20 mars 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning och presentation av livsmedel samt om reklam för livsmedel utgör inte något hinder för nationella bestämmelser enligt vilka det skall anges specifikt, på ett sätt som är tydligt och begripligt för alla, att den minsta hållbarhetstiden för ett livsmedel har överskridits, när detta är fallet. En dylik regel utgör en sådan nationell icke harmoniserad bestämmelse, motiverad av att man vill förebygga oredlighet, som avses i artikel 18.2 i direktiv 2000/13.

⁽¹⁾ EGT C 245, 1.9.2001.

DOMSTOLENS DOM**(andra avdelningen)****av den 13 mars 2003**

i mål C-333/01: Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien⁽¹⁾

(Fodragsbrott – Direktiv 98/81/EG – Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen)

(2003/C 112/09)

(Rättegångsspråk: spanska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-333/01, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Valero Jordana) mot Konungariket Spanien (ombud: N. Diaz Abdad), angående en talan om fastställelse av att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 98/81/EG av den 26 oktober 1998 om ändring av direktiv 90/219/EEG om innesluten användning av genetiskt modifierade mikroorganismer (EGT L 330, s. 13) genom att inte anta eller underrätta kommissionen om de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa nämnda direktiv, har domstolen (andra avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden R. Schintgen samt domarna V. Skouris och N. Colneric (referent), generaladvokat: P. Léger, justitiesekreterare: R. Grass, den 13 mars 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 98/81/EG av den 26 oktober 1998 om ändring av direktiv 90/219/EEG om innesluten användning av genetiskt modifierade mikroorganismer genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.
- 2) Konungariket Spanien skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EGT C 317, 10.11.2001.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 20 mars 2003

**i mål C-378/01: Europeiska gemenskapernas kommission
mot Republiken Italien ⁽¹⁾****(Fördragsbrott – Direktiv 79/409/EEG – Särskilda skydds-
områden – Bevarande av vilda fåglar)**

(2003/C 112/10)

(Rättegångsspråk: italienska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-378/01, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Valero Jordana och R. Amorosi) mot Republiken Italien (ombud: U. Leanza och M. Fiorilli), angående en talan om fastställelse av att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 4.1–4.3 i rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar (EGT L 103, s. 1; svensk specialutgåva, område 15, volym 2, s. 161), i senare ändrad lydelse, genom att inte som särskilda skyddsområden klassificera ett tillräckligt antal, med en tillräcklig yta, av de mest lämpade områdena för bevarande av de arter som avses i bilaga 1 till ovannämnda direktiv och av andra flyttfåglar som regelbundet återvänder till Italien, och genom att inte ge kommissionen alla nödvändiga upplysningar om större delen av dessa områden som den klassificerat, har domstolen (sjätte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden J.-P. Puissochet samt domarna R. Schintgen C. Gulmann (referent), F. Macken och N. Colneric, generaladvokat: P. Léger, justitiesekreterare: byrådirektören L. Hewlett, den 20 mars 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 4.1–4.3 i rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar, i senare ändrad lydelse, genom att inte som särskilda skyddsområden klassificera ett tillräckligt antal, med en tillräcklig yta, av de mest lämpade områdena för bevarande av de arter som avses i bilaga 1 till ovannämnda direktiv och av andra flyttfåglar som regelbundet återvänder till Italien, och genom att inte ge kommissionen alla nödvändiga upplysningar om större delen av dessa områden som den klassificerat.
- 2) Republiken Italien skall ersätta rättegångskostnaderna.

DOMSTOLENS DOM

(andra avdelningen)

av den 13 mars 2003

**i mål C-436/01: Europeiska gemenskapernas kommission
mot Konungariket Belgien ⁽¹⁾****(Fördragsbrott – Direktiv 98/81/EG – Underlåtenhet att
införliva inom den föreskrivna fristen)**

(2003/C 112/11)

(Rättegångsspråk: nederländska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-436/01, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: H. van Lier) mot Konungariket Belgien (ombud: A. Snoecx), angående en talan om fastställelse av att Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 98/81/EG av den 26 oktober 1998 om ändring av direktiv 90/219/EEG om innesluten användning av genetiskt modifierade mikroorganismer (EGT L 330, s. 13) genom att inte inom den föreskrivna fristen anta samtliga lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa nämnda direktiv eller under alla omständigheter genom att inte underrätta kommissionen om detta, har domstolen (andra avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden R. Schintgen samt domarna V. Skouris och N. Colneric (referent), generaladvokat: F.G. Jacobs, justitiesekreterare: R. Grass, den 13 mars 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 98/81/EG av den 26 oktober 1998 om ändring av direktiv 90/219/EEG om innesluten användning av genetiskt modifierade mikroorganismer genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.
- 2) Konungariket Belgien skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EGT C 348, 8.12.2001.

⁽¹⁾ EGT C 17, 19.1.2002.

DOMSTOLENS DOM**(tredje avdelningen)****av den 20 mars 2003****i mål C-143/02: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien ⁽¹⁾****(Fördragsbrott – Direktiv 92/43/EEG – Bevarande av livsmiljöer – Vilda djur och växter)**

(2003/C 112/12)

(Rättegångsspråk: italienska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-143/02, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Valero Jordana och R. Amorosi) mot Republiken Italien (ombud: U. Leanza och M. Fiorilli), angående en talan om fastställelse av att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 5, 6 och 7 i rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, s. 7; svensk specialutgåva, område 15, volym 11, s. 114), genom att anta bestämmelser för införlivande av nämnda direktiv i vilka

- från tillämpningsområdet för bestämmelserna om bedömning av konsekvenserna för miljön undantas projekt som på ett betydande sätt kan påverka områden av gemenskapsintresse, vilka skiljer sig från dem som anges i den italienska lagstiftningen genom vilken direktiven om bedömning av inverkan på miljön införlivas,
- medlemsstatens behöriga myndigheter inte åläggs skyldigheten att för de särskilda skyddsområdena vidta lämpliga åtgärder för att förhindra försämring av livsmiljöerna och habitaterna för arterna samt störningar av de arter för vilka områdena har utsetts, om sådana störningar kan ha betydande konsekvenser för målen med direktiv 92/43,
- inte föreskrivs att de områden som avses i artikel 5.1 i detta direktiv skall omfattas av de bevarandeåtgärder som avses i artikel 6.2 i direktivet,

har domstolen (tredje avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden J.-P. Puissochet samt domarna C. Gulmann (referent) och F. Macken, generaladvokat: P. Léger, justitiesekreterare: R. Grass, den 20 mars 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) *Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 5, 6 och 7 i rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter, genom att anta bestämmelser för införlivande av nämnda direktiv i vilka*
  - från tillämpningsområdet för bestämmelserna om bedömning av konsekvenserna för miljön undantas projekt som på ett betydande sätt kan påverka områden av gemenskapsintresse, vilka skiljer sig från dem som anges i den italienska lagstiftningen genom vilken direktiven om bedömning av inverkan på miljön införlivas,
  - medlemsstatens behöriga myndigheter inte åläggs skyldigheten att för de särskilda skyddsområdena vidta lämpliga åtgärder för att förhindra försämring av livsmiljöerna och habitaterna för arterna samt störningar av de arter för vilka områdena har utsetts, om sådana störningar kan ha betydande konsekvenser för målen med direktiv 92/43,
  - inte föreskrivs att de områden som avses i artikel 5.1 i detta direktiv skall omfattas av de bevarandeåtgärder som avses i artikel 6.2 i detta direktiv.

- 2) *Republiken Italien skall ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EGT C 144, 15.6.2002.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Oberlandesgerichts Rostock av den 5 februari 2003 i målet om överprövning av en offentlig upphandling mellan 1. Simrad GmbH & Co. KG, 2. Kongsberg Simrad AS och Ministerium für Bildung, Wissenschaft und Kultur Mecklenburg-Vorpommern

(Mål C-50/03)

(2003/C 112/13)

Oberlandesgerichts Rostock begär genom beslut av den 5 februari 2003, vilket inkom till domstolens kansli den 10 februari 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet om överprövning av en offentlig upphandling mellan 1. Simrad GmbH & Co. KG, 2. Kongsberg Simrad AS och Ministerium für Bildung, Wissenschaft und Kultur Mecklenburg-Vorpommern beträffande följande frågor:

Är en överenskommelse om ändring av ett redan ingått offentligt varuupphandlingsavtal (upphandling av andra varor än de som ursprungligen avsetts) en offentlig varuupphandling som omfattas av upphandlingsbestämmelserna, i den mening som avses i artikel 1 a i direktiv 93/36/EG⁽¹⁾, när

1. värdet av de varor som berörs av ändringsöverenskommelsen överskrider tröskelvärdet enligt artikel 5.1 a i direktiv 93/36/EG,
2. leverantören av de varor som berörs av ändringsöverenskommelsen byts ut och beskrivningen av samma varor samtidigt ändras i betydande grad?

⁽¹⁾ EGT L 199, 09.08.1993, s. 1; svensk specialutgåva, område 6, volym 4, s. 126.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Amtsgericht Löbau av den 21 oktober 2002 i brottmålet mot Nicoleta Maria Georgescu

(Mål C-51/03)

(2003/C 112/14)

Amtsgericht Löbau begär genom beslut av den 21 oktober 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 10 februari 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i brottmålet mot Nicoleta Maria Georgescu beträffande tolkningen av rådets förordning nr 539/2001⁽¹⁾.

Skall artikel 1.2 jämförd med artikel 8.2 och med bilaga II till nämnda förordning tolkas så att rumänska medborgare efter ikraftträdandet av nämnda förordning endast under ytterligare en viss tid behövde inneha visering för att resa in i och vistas i Europeiska unionens medlemsstater under en period som understiger tre månader?

⁽¹⁾ EGT L 81, 21.03.2001, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien av den 29 januari 2003 i målet mellan Austroplant-Arzneimittel GesmbH och Republik Österreich

(Mål C-54/03)

(2003/C 112/15)

Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien begär genom beslut av den 29 januari 2003, vilket inkom till domstolens kansli den 11 februari 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Austroplant-Arzneimittel GesmbH och Republik Österreich beträffande följande frågor:

1. Skall rådets direktiv 89/105/EEG av den 21 december 1988 om insyn i de åtgärder som reglerar prissättningen på humanläkemedel och deras inordnande i de nationella sjukförsäkringssystemen (EGT L 40, 1989, s. 8; svensk specialutgåva, område 15, volym 9, s. 45) – bortsett från den mekanism för rättsligt skydd som redan kritiserats i Europeiska gemenskapens domstols dom av den 27 november 2001 i mål C-424/99⁽¹⁾ – tolkas så, att det utgör hinder för de nedan redovisade nationella rättsreglerna?

De nationella bestämmelser för genomförande av detta direktiv som är i fråga här är 31 § tredje stycket tolfte raden i ASVG i dess lydelse enligt BGBl I nr 1999/2001 och Verfahrensordnung für die Erstellung des Heilmittelverzeichnisses gemäß § 31 Abs. 3 Z 12 ASVG (VOHMF), Soziale Sicherheit nr 11/98, Amtliche Verlautbarung nr 104/1998.

2. Om fråga 1 skall besvaras jakande:

Är rådets direktiv 89/105/EEG av den 21 december 1988 om insyn i de åtgärder som reglerar prissättningen på humanläkemedel och deras inordnande i de nationella sjukförsäkringssystemen (EGT L 40, 1989, s. 8; svensk specialutgåva, område 15, volym 9, s. 45) så tydligt, klart och precist att den nationella lagstiftaren inte har något utrymme för skönsmässig bedömning när direktivet skall genomföras i nationell rätt?

3. Om den andra frågan skall besvaras jakande:

Syftar rådets direktiv 89/105/EEG av den 21 december 1988 om insyn i de åtgärder som reglerar prissättningen på humanläkemedel och deras inordnande i de nationella sjukförsäkringssystemen (EGT L 40, 1989, s. 8; svensk specialutgåva, område 15, volym 9, s. 45) till att ge käranden i målet vid den hänskjutande domstolen en subjektiv rättighet?

4. Om den andra frågan skall besvaras nekande:

Har Europeiska gemenskapernas domstol med hänsyn till innehållet i begäran om förhandsavgörande och bilagorna till detta, mot bakgrund av sin dom av den 26 mars 1996 i mål C-392/93, *British Telecommunications plc.* ⁽²⁾, tillgång till alla uppgifter som krävs för att besvara frågan huruvida de ovan redovisade genomförandebestämmelserna går utöver det utrymme för skönsmässig bedömning som den nationelle lagstiftaren har enligt rådets direktiv 89/105/EEG av den 21 december 1988 om insyn i de åtgärder som reglerar prissättningen på humanläkemedel och deras inordnande i de nationella sjukförsäkringssystemen (EGT L 40, 1989, s. 8; svensk specialutgåva, område 15, volym 9, s. 45), eller ankommer det på den hänskjutande domstolen att besvara denna fråga?

(1) Rättsfallssamling 2001, s. I-09285.

(2) Rättsfallssamling 1996, s. I-01631.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesarbeitsgericht av den 6 november 2002 i målet mellan Wolff & Müller GmbH & CO. KG och José Filipe Pereira Félix

(Mål C-60/03)

(2003/C 112/16)

Bundesarbeitsgericht begär genom beslut av den 6 november 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 14 februari 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Wolff & Müller GmbH & CO. KG och José Filipe Pereira Félix beträffande följande frågor:

Skall artikel 49 EG (tidigare artikel 59 i EG-fördraget) tolkas så, att den utgör hinder mot nationella bestämmelser enligt vilka en byggföretagare, som uppdragit åt en annan företagare att tillhandahålla byggtjänster, i egenskap av borgensman som avstått från att göra gällande solidariskt ansvar håftar för detta företags eller en underleverantörs skyldighet att betala en arbetstagares minimilön eller en avgift till av kollektivavtalsparterna gemensamt upprättade organisationer, när minimilönen inbegriper det bidrag som efter avdrag av skatt och bidrag till socialförsäkringen och sysselsättningsfrämjande åtgärder eller motsvarande användningsområden för social säkerhet skall betalas ut till arbetstagaren (nettolön), när skyddet för arbetstagarens lön inte är det primära eller endast sekundära målsättningen med bestämmelsen?

Talan mot Republiken Italien väckt den 26 februari 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-83/03)

(2003/C 112/17)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 26 februari 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Italien. Sökanden företräds av Antonio Aresu och Roberto Amorosi, båda i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- a) fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 4.2 i rådets direktiv 85/337/EEG ⁽¹⁾ av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt, genom att inte korrekt ha kontrollerat huruvida projektet att bygga en fritidshamn i Fossacesia (Cieti) – ett projekt som omfattas av förteckningen i bilaga 2 till direktivet – var av sådan karaktär att det krävdes en bedömning av inverkan på miljön,
- b) förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

De italienska myndigheterna har inte gett kommissionen någon förklaring till varför de ansåg att det inte var nödvändigt att göra en bedömning av inverkan på miljön, i den mening som avses i artikel 4.2 i direktiv 85/337/EEG, av projektet att bygga en fritidshamn i Fossacesia (Chieti).

Följaktligen är det inte klart att projektets karaktär har bedömts med beaktande av dess eventuella inverkan på fauna, flora och landskap. Det faktum att det berörda området inte har föreslagits som ett område av gemenskapsintresse är en ytterligare omständighet till stöd för att en sådan inverkan tvärtom borde ha beaktats. Det faktum att denna kontroll utfördes efter det att bygglovets redan hade beviljats utgör vidare en annan omständighet som visar att det förfarande som iaktogs var minst sagt inkonsekvent.

Även i avsaknad av sådana riktlinjer och kriterier som avses i ovanstående direktiv för hur kontrollen skall utföras för att fastställa huruvida det är nödvändigt att göra en bedömning av inverkan på miljön av ett visst projekt, kan artikel 4.2 inte anses ha tillämpats på ett korrekt sätt när det saknas en skälig motivering av beslutet att ett projekt inte skall bli föremål för ett sådant förfarande.

⁽¹⁾ EGT L 175, 5.7.1985, s. 40.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Polymeles Protodikeio Athinon av den 27 april 2001 i målet mellan Anastasia Mavrona Kai Sia O.E. och Delta Etaireia Symmetochon Anonimos Etaireia

(Mål C-85/03)

(2003/C 112/18)

Polymeles Protodikeio Athinon begär genom beslut av den 27 april 2001, vilket inkom till domstolens kansli den 26 februari 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Anastasia Mavrona Kai Sia O.E. och Delta Etaireia Symmetochon Anonimos Etaireia beträffande följande frågor:

- 1) Skall även en person som i egenskap av självständig handelsagent köper varor i eget namn från huvudmannen och från inköpspriset gör avdrag för sin kommission och sedan säljer varorna till tredje man för huvudmannens räkning anses som handelsagent i den mening som avses i artikel 1.2 i direktiv 86/635/EEG ⁽¹⁾?
- 2) Om ovanstående fråga besvaras nekande, omfattas i förevarande mål det fall som beskrivs i den första frågan (det vill säga en person som i egenskap av självständig agent köper varor i eget namn från huvudmannen och från inköpspriset gör avdrag för sin kommission och sedan säljer varorna till tredje man för huvudmannens räkning) av den definition som ges i den ovanstående artikeln av begreppet handelsagent eller skall bestämmelsen anses innehålla en lucka i detta hänseende?
- 3) Om en lucka anses föreligga, kan den definition som ges i artikel 1.2 i direktivet tillämpas analogt med stöd av skälighetsprincipen på en person som i egenskap av självständig agent köper varor i eget namn från huvudmannen och från inköpspriset gör avdrag för sin kommission och sedan säljer varorna till tredje man för huvudmannens räkning?

- 4) Om ovanstående fråga besvaras nekande, kan medlemsstaternas domstolar utsträcka begreppet handelsagent till att omfatta även det ovan beskrivna fallet genom en analog tillämpning av den nationella lagstiftning varigenom direktivet införlivats, eller strider en sådan tillämpning mot kravet på enhetlig tillämpning av gemenskapsrätten?

⁽¹⁾ EGT L 372, 31.12.1986, s. 1; svensk specialutgåva, område 6, volym 2, s. 136.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 26 februari 2003 av Republiken Grekland

(Mål C-86/03)

(2003/C 112/19)

Republiken Grekland har den 26 februari 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Ekaterini Samoni-Radou och Panayiotis Milonopoulos, i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. ogiltigförklara kommissionens beslut E(2002) 2575 slutlig av den 17 december 2002 avseende Greklands begäran om tillstånd att använda tung eldningsolja med en högsta svavelhalt på 3 viktprocent i delar av landet ⁽¹⁾,
2. fastställa att direktiv 1999/32 inte skall tillämpas med stöd av artikel 241 i EG-fördraget och
3. förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

- Åsidosättande av rätten till försvar.
- Åsidosättande av principen om ändamålsenlig verkan.
- Åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar.
- Åsidosättande av proportionalitetsprincipen.
- Åsidosättande av artikel 252 EG.

⁽¹⁾ EGT L 4, 9.1.2003, s. 16.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 27 februari 2003 av Republiken Portugal

(Mål C-88/03)

(2003/C 112/20)

Republiken Portugal har den 27 februari 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av L. Fernandes, i egenskap av ombud, och av J.L. da Cruz Vilaça e L.M. Romão, advogados, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- 1) ta upp förevarande talan till sakprövning,
- 2) ogiltigförklara kommissionens beslut K(2002) 4487 slutlig av den 11 december 2002 (statligt stöd K 35/2002 (ex NN 10/2000) – Portugal) angående de bestämmelser i lagstiftningen om anpassning av det nationella skattesystemet till de specifika förhållandena i den autonoma regionen Azorererna som rör sänkning av inkomstskattesatserna, eftersom det i beslutet förklaras att sänkningen av inkomstskattesatserna för fysiska och juridiska personer med skattemässigt hemvist i den autonoma regionen Azorererna utgör statligt stöd,
- 3) i andra hand ogiltigförklara det ifrågasatta beslutet endast i den del det i beslutet förklaras att sänkningarna av inkomstskattesatserna för företag som bedriver finansiell verksamhet är oförenliga med den gemensamma marknaden och Republiken Portugal åläggs att återkräva dessa belopp,
- 4) förplikta Europeiska gemenskapernas kommission att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

- Felaktig tillämpning av artikel 87.1 EG
- Felaktig kvalificering av åtgärderna i fråga som statligt stöd på grund av hänvisningen till begreppet geografisk selektivitet.

Förbindelserna mellan portugisiska staten och dess autonoma regioner regleras i bestämmelser i konstitutionen och i lag. Mot bakgrund av dessa bestäm-

melser kan bedömningen av den geografiska selektiviteten, som ingår i begreppet statligt stöd, inte göras utifrån hela medlemsstatens territorium.

- Felaktig kvalificering av åtgärderna i fråga som statligt stöd på grund av att det i beslutet inte har beaktats att dessa åtgärder är motiverade med hänsyn till det allmänna skattesystemets art och systematik.

Bestämmelserna i det regionala lagstiftningsdecretet nr 2/99/A angående sänkningen av inkomstskattesatserna för fysiska och juridiska personer innebär inte ett undantag från tillämpningen av skattesystemet, utan endast en anpassning av detta i enlighet med de grundläggande och styrande principerna i det portugisiska skattesystemet. Dessa bestämmelser är tillämpliga på samtliga ekonomiska aktörer som har sitt skattemässiga hemvist i den autonoma regionen Azorererna. Dessutom är dessa bestämmelser en logisk följd av att skattesystemet är uppbyggt enligt en fördelningsprincip som grundas på den autonoma regionen Azorerernas avlägsna belägenhet, vilket skiljer denna region från övriga regioner i Portugal, samt på de konstitutionella principerna om autonomi och solidaritet samt om likabehandling av alla portugiser.

- Bristande motivering vad gäller slutsatsen att handeln inom gemenskapen påverkas och att konkurrensen påtagligt snedvrids.

Beslutet är bristfälligt motiverat, så till vida som det i detta inte anges på vilket sätt handeln mellan medlemsstaterna påverkas av sänkningarna av inkomstskatterna (skatten på inkomster för enskilda personer och skatten på inkomster för juridiska personer) för personer med skattemässigt hemvist i den autonoma regionen Azorererna. Samma brister gör sig gällande i fråga om påståendena att konkurrensen påtagligt snedvrids av dessa sänkningar. I beslutet sägs endast att det förhållandet att en del av företagen bedriver en ekonomisk verksamhet som är föremål för handel mellan medlemsstaterna oundvikligen, genom en slags dunkel fatalistisk logik, medför att villkoret avseende påverkan på handeln är uppfyllt.

- Uppenbart oriktig bedömning av de faktiska omständigheter som nämns i artikel 87.3 a EG, vilket medfört att principerna om god förvaltning, likabehandling och proportionalitet samt artikel 299.2 EG har åsidosatts.

De extra kostnader för transport, infrastruktur, energi, hälsovård, utbildning, industrianläggningar och andra tjänster som följer av Azorerernas avlägsna belägenhet och av att de är öar påverkar även samtliga företag som bedriver finansiell verksamhet. De höga kostnaderna för varutransporter från och till kontinenten och mellan öarna återspeglas således även i denna typ av verksamhet, eftersom en stor del av den utrustning som erfordras för bank- och försäkringsverksamhet inte finns tillgänglig på den lokala marknaden utan måste importeras och, i vissa fall, transporteras mellan olika öar. Därtill kommer att det finns en mycket stor brist på teknisk personal och kvalificerad arbetskraft i denna region och att utbildningsväsendet på Azorerna har stora problem att brottas med, vilket medför att det inte finns några lokala företag i denna region som kan tillhandahålla vissa speciella, för en bank erforderliga, tjänster. Det är därför nödvändigt att anlita teknisk personal från fastlandet för dessa tjänster (underhåll av utrustning, revision och konsulttjänster, internutbildningsverksamhet mm). Det är i dessa fall uppenbart att den som anlitar sådan teknisk personal måste bära kostnaderna för flygresor, logi och övriga omkostnader. Bristerna i utbildningssystemet och bristen på specialiserad teknisk personal och annan kvalificerad arbetskraft i regionen medför även att utbudet av utbildningstjänster på detta specifika område är mycket begränsat och således vilken utbildning annars skulle kunna vara ett alternativ till anlita personal från fastlandet. De företag som är verksamma utanför den finansiella sektorn är till övervägande del små och mellanstora företag som bedriver verksamhet på och för den lokala marknaden och som är etablerade på en enda ö. Det är därför naturligt att de extrakostnader som föranleds av "de speciella förhållandena på Azorerna" inte drabbar dessa företag i samma utsträckning som de drabbar bank- eller försäkringsföretag, vilkas lokaler och utrustning är utspridda på ett flertal öar. Dessutom påverkar regionens underutvecklade ekonomi och den lägre inkomsten och köpkraften hos befolkningen i högre grad denna typ av verksamhet.

I beslutet har inte beaktats uppgifter som framgår av en undersökning som tidigare har åberopats i ett förfarande angående statligt stöd avseende den autonoma regionen Madeira, med avseende på samtliga angivna och till beloppet bestämda extrakostnader som har sin direkta orsak i de strukturella bristerna i den autonoma regionen Azorerna, även vad gäller de företag som bedriver finansiell verksamhet. Kommissionen har härigenom uppenbart åsidosatt principen om god förvaltning.

Av samma skäl strider det ifrågasatta beslutet mot likabehandlingsprincipen, eftersom kommissionen däri uppenbart diskriminerar företag som bedriver finansiell verksamhet trots att dessa företag påverkas lika mycket som övriga företag, eller mer, av "de speciella förhållandena på Azorerna".

Kommissionen har även åsidosatt proportionalitetsprincipen så till vida som den, trots att det var uppenbart att de företag som bedriver finansiell verksamhet i regionen och övriga företag i denna befinner sig i en helt identisk situation med avseende på de ovannämnda strukturella kostnaderna, borde ha förklarat att även sänkningarna av inkomstskattesatserna för företag som bedriver finansiell verksamhet var förenliga med den gemensamma marknaden, och inte bara inkomstskattesänkningarna för företag som bedriver annan verksamhet.

Talan mot Republiken Portugal väckt den 28 februari 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-92/03)

(2003/C 112/21)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 28 februari 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Portugal. Sökanden företräds av A. Caeiros och M. Konstantinidis, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- 1) fastställa att Republiken Portugal har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 3.1 i rådets direktiv 75/439/EEG av den 16 juni 1975 om omhändertagande av spilloljor⁽¹⁾, i dess lydelse enligt rådets direktiv 87/101/EEG av den 22 december 1986⁽²⁾, genom att inte vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att spilloljor så långt det är möjligt omhändertas genom regenerering, oavsett vilka tekniska, ekonomiska och administrativa svårigheter som detta är förenat med,
- 2) förplikta Republiken Portugal att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I ingen av de författningar som enligt de portugisiska myndigheterna har antagits för att införliva direktiv 75/439 föreskrivs att spilloljor i första hand skall omhändertas genom regenerering. De portugisiska myndigheterna har själva medgett att de ännu inte har vidtagit de åtgärder som är nödvändiga i detta hänseende, trots att det nu har gått 12 år sedan den frist som anges i direktiv 87/101 löpte ut.

Kommissionen anser, i motsats till de portugisiska myndigheterna, att rådets förordning (EEG) nr 259/93⁽³⁾ av den 1 februari 1993 om övervakning och kontroll av avfallstransporter inom, till och från Europeiska gemenskapen, gör det möjligt för de behöriga myndigheterna att förhindra export av spilloljor som är avsedda att återvinnas, i synnerhet när det är fråga om återvinning av energi (förbränning med återvinning av energin).

Vad gäller de ekonomiska hinder som den portugisiska regeringen har påstått förelegat för att införa ett system där spilloljor i första hand skall regenereras anser kommissionen att de portugisiska myndigheterna och de ekonomiska aktörerna har lämnat motstridiga uppgifter om den årliga kvantiteten tillgänglig spillolja som skulle krävas för att det skulle vara lönsamt att inrätta en enhet för regenerering av spilloljor i Portugal. Även om de portugisiska myndigheterna skulle kunna styrka att den kvantitet tillgänglig spillolja som skulle krävas för att det skulle vara ekonomiskt lönsamt att inrätta en sådan enhet uppgår till minst 60 000–80 000 ton per år, måste det tas hänsyn till att bristerna i kontrollen av användningen av spilloljorna och i fråga om insamling av sådan olja (enligt de portugisiska myndigheterna insamlades under 1999 endast 60 %) på ett avgörande sätt har bidragit till att förutsättningar saknas för att i första hand omhänderta dessa oljor genom regenerering och, i synnerhet, för att i Portugal inrätta åtminstone en regenereringsenhet.

Vad slutligen gäller de återopade svårigheterna med att finna privata investerare som är villiga att bära de höga investeringskostnader som är nödvändiga för att anlägga regenereringsenheter, anser kommissionen att de portugisiska myndigheterna hade kunnat uppmuntra till sådana investeringar genom att införa ett stöd till regenerering i enlighet med artikel 14 i direktiv 75/439, i dess lydelse enligt direktiv 87/101.

⁽¹⁾ EGT L 194, 25.7.1975, s. 23.

⁽²⁾ EGT L 42, 12.2.1987, s. 43.

⁽³⁾ EGT L 30, 6.2.1993, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Landgericht Hagen av den 11 februari 2003 i målet angående handelsregister beträffande Betriebsgesellschaft Radio Ennepe-Ruhr-Kreis mbH & Co. KG, övrig part: Hans-Jürgen Weske

(Mål C-103/03)

(2003/C 112/22)

Landgericht Hagen begär genom beslut av den 11 februari 2003, vilket inkom till domstolens kansli den 5 mars 2003,

att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet angående handelsregister beträffande Betriebsgesellschaft Radio Ennepe-Ruhr-Kreis mbH & Co. KG, övrig part: Hans-Jürgen Weske beträffande följande frågor:

- 1) Kunde Europeiska gemenskapen, då den antog rådets direktiv 90/605/EEG⁽¹⁾ av den 8 november 1990 om ändring av tillämpningsområdet för direktiv 78/660/EEG om årsbokslut och direktiv 83/349/EEG om sammanställd redovisning, grunda sig på f.d. artikel 54.1 jämförd med f.d. artikel 54.3 g i EG-fördraget i dess tidigare lydelse, trots att detta direktiv även ger icke-skyddsberättigad tredje man rätt till insyn?
- 2) Är direktiv 90/605/EEG jämfört med artikel 47 i direktiv 78/660/EEG förenligt med den gemenskapsrättsliga principen om frihet att utöva näringsverksamhet, mot bakgrund av att direktivet innebär att kommanditbolag, vars komplementär är ett bolag med begränsat ansvar, är skyldiga att offentliggöra årsbokslut och förvaltningsberättelser utan att någon begränsning görs av den personkrets som har rätt att ta del av nämnda dokument?
- 3) Är direktiv 90/605/EEG jämfört med artikel 47 i direktiv 78/660/EEG förenligt med den gemenskapsrättsliga principen om pressfrihet (skrifter, radio, TV), mot bakgrund av att direktivet innebär att kommanditbolag, vars komplementär är ett bolag med begränsat ansvar och som bedriver verksamhet inom press-, radio- och TV-branschen, är skyldiga att offentliggöra årsbokslut och förvaltningsberättelser utan att någon begränsning görs av den personkrets som har rätt att ta del av nämnda dokument?
- 4) Är direktiv 90/605/EEG förenligt med den allmänna principen om likabehandling, mot bakgrund av att direktivet missgynnar kommanditbolag, vars komplementär är ett bolag med begränsat ansvar, i förhållande till kommanditbolag, vars komplementär är en fysisk person, trots att de borgenärer som har fordringar mot ett kommanditbolag, vars komplementär är ett bolag med begränsat ansvar, är bättre skyddade på grund av att bolaget med begränsat ansvar är skyldigt att offentliggöra dokument, än vad de borgenärer är som har fordringar mot ett kommanditbolag, vars komplementär är en fysisk person, som inte är skyldig att offentliggöra nämnda dokument?

⁽¹⁾ EGT L 317, 16.11.1990, s. 60; svensk specialutgåva, område 17, volym 1, s. 107.

**Talan mot Konungariket Spanien väckt den 7 mars 2003
av Europeiska gemenskapernas kommission****(Mål C-108/03)**

(2003/C 112/23)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 7 mars 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Spanien. Sökanden företräds av Carmel O'Reilly, Consejero juridico, och Luis Escobar Guerrero, medlem av rättstjänsten, med hemvist i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 39, 43 och 49 i EG-fördraget, artikel 4 i rådets direktiv 68/360/EEG⁽¹⁾ av den 15 oktober 1968 om avskaffande av restriktioner för rörlighet och bosättning inom gemenskapen för medlemsstaternas arbetstagare och deras familjer, och artikel 4 i rådets direktiv 73/148/EEG⁽²⁾ av den 21 maj 1973 om avskaffande av restriktioner för rörlighet och bosättning inom gemenskapen för medborgare i medlemsstaterna i fråga om etablering och tillhandahållande av tjänster, genom att med avseende på överträdelsernas allvar och böteskalan som tillämpas för överträdelser av villkoren i upphållstillstånd, göra en oproportionerlig skillnad mellan medborgare från andra medlemsstater, som är bosatta i Spanien, och spanska medborgare när de gör sig skyldiga till jämförbara överträdelser av skyldigheten att ansöka om eller förnya de nationella identitetshandlingarna.
- förplikta Konungariket Spanien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Underlåtenheten att efterkomma bestämmelserna avseende uppehållstillstånd – underlåtenhet att förebringa efterfrågade handlingar, underlåtenhet att ansöka om tillstånd eller förnya detta – kan bli föremål för sanktioner bara när dessa inte är oproportionerliga i förhållande till överträdelsens allvar. Även om kommissionen anser att situationen för den utländske medborgare som uppehållstillståndet avser och situationen för medborgaren inte är identiska i fråga om identitetshandlingar, är det enligt kommissionen inte på grund härav mindre uppenbart att EG-domstolen har bedömt dessa två situationer för att komma fram till uppfattningen om jämförbara sanktioner (se domen av den 30 april 1998 i mål C-24/97, kommissionen mot Tyskland). Kommissionen anför att en upp till tre månader försenad ansökan om uppehållstillstånd från en

utländsk medborgare leder till ett högsta bötesbelopp på 50 000 pesetas, medan en medborgare som inte i tid ansöker om en identitetshandling påförs ett bötesbelopp på 50 pesetas för varje månad efter att ansökningstiden har löpt ut. Kommissionen berör också flyktigt några av de anmärkningar som anförs i det motiverade yttrandet och i förevarande begäran, vilka enligt kommissionen mycket tydligt påvisar skillnaden i straffskalan och dess bristande proportionalitet.

(1) EGT L 257, 19.10.1968, s. 13; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 44.

(2) EGT L 172, 28.6.1973, s. 14; svensk specialutgåva, område 6, volym 1, s. 132.

**Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt
den 10 mars 2003 av Konungariket Belgien****(Mål C-110/03)**

(2003/C 112/24)

Konungariket Belgien har den 10 mars 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av A. Snoecx i egenskap av ombud, biträdd av D. Waelbroeck och D. Brinckman avocats.

Konungariket Belgien yrkar att domstolen skall

- förklara att talan kan upptas till sakprövning och är välgrundad,
- ogiltigförklara kommissionens förordning (EG) nr 2204/2002 av den 12 december 2002 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt sysselsättningsstöd⁽¹⁾,
- i nödvändig utsträckning förklara att rådets förordning (EG) nr 994/98 av den 7 maj 1998 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen på vissa slag av övergripande statligt stöd⁽²⁾ med stöd av artikel 241 i EG-fördraget inte skall tillämpas som rättslig grund för den omtvistade förordningen,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

— Åsidosättande av rådets förordning (EG) nr 994/98, nedan kallad bemyndigandeförordningen. I kommissionens förordning (EG) nr 2204/2002, nedan kallad den omtvistade förordningen, iakttas nämligen inte bemyndigandeförordningen, eftersom de målsättningar avseende insyn och rättssäkerhet som anges i bemyndigandeförordningen inte uppnås i den omtvistade förordningen. Det står för det första inte klart i vilka situationer den omtvistade förordningen är tillämplig med hänsyn till att kommissionen kan använda olika riktlinjer och ramar samtidigt med sysselsättningsstöd. För det andra är den omtvistade förordningen även oklar med avseende på de regler den innehåller. Bristen på klarhet avser slutligen de åtgärder som omfattas av tillämpningsområdet för artikel 87.1 i EG-fördraget och med avseende på vilka det är nödvändigt att tillämpa förordningen. Det förefaller som om den omtvistade förordningen skall tillämpas även på allmänna åtgärder, såsom allmänna åtgärder som vidtagits på regional nivå, trots att sådana åtgärder *ex officio* skall undantas från tillämpningsområdet för artikel 87.1 i EG-fördraget.

— Åsidosättande av subsidiaritetsprincipen genom att den grundlagsenliga organisationen i Belgien inte beaktas och genom att genom att varje åtgärd av en regional myndighet, som är exklusivt behörig på sysselsättningsområdet, därmed anses vara en särskild åtgärd som omfattas av tillämpningsområdet för den omtvistade förordningen.

— Åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen. Genom att äldre tidigare godkända stödsystem bibehållits samtidigt som en ny och strängare ordning införts för nya stöd, och genom att två system således existerat samtidigt, vilka skilt sig åt diametralt beroende på när stödet trätt i kraft medför den omtvistade förordningen att även icke-diskrimineringsprincipen åsidosätts. Denna är en allmän rättsprincip som skall iakttas avseende gemenskapsadministrationens politik i allmänhet och avseende konkurrensfrågor och statligt stöd i synnerhet. Eftersom de stödsystem som godkänts tidigare kvarstår oförändrade medför den omtvistade förordningen diskriminering av de företag som mottar stöd som beviljats på grundval av äldre stödsystem och övriga företag som enbart kan erhålla lägre stöd på grundval av den nya ordningen.

— Åsidosättande av proportionalitetsprincipen genom att medlemsstaternas möjligheter att genomföra en riktig sysselsättningspolitik försvåras eller till och med omöjliggörs genom den ovannämnda bristen på insyn, klarhet och konsekvens i texten.

Konungariket Belgien vill slutligen veta om inte den omtvistade förordningen skall ogiltigförklaras på grund av att fördraget åsidosätts genom denna, eftersom förordningen vilar på en felaktig rättslig grund. I fördraget föreskrivs nämligen en särskild rättslig grund för gemenskapens åtgärder på sysselsättningsområdet. I den mån behörigheten att vidta åtgärder på sysselsättningsområdet kan delegeras till kommissionen enligt bemyndigandeförordningen skall denna förordning även förklaras rättsstridig, eftersom den står i strid med bestämmelserna i Amsterdamfördraget, enligt vilka behörigheten inte kan delegeras genom en rådsförordning.

(¹) EGT L 337, 13.12.2002, s. 3.

(²) EGT L 142, 14.5.1998, s. 1.

Talan mot Konungariket Sverige väckt den 12 mars 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-111/03)

(2003/C 112/25)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 12 mars 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Sverige. Sökanden företräds av L. Ström och A. Borders, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Kommissionen yrkar att domstolen

1. fastställer att Konungariket Sverige inte uppfyllt sina skyldigheter enligt artikel 5 i rådets direktiv 89/662/EEG (¹) av den 11 december 1989 om veterinära kontroller vid handeln inom gemenskapen i syfte att fullborda den inre marknaden genom att bibehålla ett system för föranmälan och sanitär kontroll för importörer av vissa animaliska livsmedel från andra medlemsstater, samt
2. förpliktar Konungariket Sverige att erlagga rättegångskostnaderna i målet.

Grunder och huvudargument

Den svenska bestämmelsen om obligatorisk förhandsanmälan (Livsmedelsverkets kungörelse av den 25.12.1998 – SLV FS 1998:39) motverkar det syfte som direktiv 89/662/EEG är avsett att uppnå genom att de veterinära och andra kontroller som utförs i andra medlemsländer inte erkänns. Det är riktigt att stickprovskontroller medges enligt direktiv 89/662/EEG, men denna möjlighet att utföra stickprovskontroller kan inte åberopas av en medlemsstat till stöd för att kontrollera effektiviteten av andra medlemsstaters efterlevnad av ett annat regelsystem. Artikel 3 i direktiv 89/662/EEG föreskriver utöver officiella veterinärkontroller vid produktionsanläggningen, också möjligheter för den behöriga myndigheten att utföra regelbundna kontroller vid anläggningarna för att försäkra sig om att produkterna uppfyller gemenskapens krav eller de krav som gäller i den mottagande medlemsstaten. Vidare framgår av artikel 5.1.b i direktiv 89/662 att varor inte kan cirkulera fritt om de inte är märkta på visst sätt samt åtföljs av erforderliga dokument.

Den svenska regeringen har anfört att den föreskrivna föransälningssplikten är nödvändig för att säkerställa efterlevnaden av de särskilda salmonellagarantier som gäller vid införsel av vissa animaliska produkter till Sverige. Kommissionen vill härvidlag framhålla att direktiv 89/662/EEG erbjuder fullgoda möjligheter för en medlemsstat att vidta åtgärder i fall då överträdelse av gemenskapsregler kunnat konstateras vid provtagning. Direktivets artikel 8.1 föreskriver sålunda det förfarande som skall tillämpas då överträdelse fastställts av den mottagande medlemsstaten.

(¹) EGT specialutgåva 1994, 3/Vol. 31, s. 216.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Cour d'appel de Grenoble, avdelningen för handelsrättsliga mål, av den 20 februari 2003 i målet mellan Bolaget Financiere & Industrielle du Peloux, tidigare kallat "Sodequip Isolation" och Bolaget Axa Belgium, tidigare kallat Axa Royale Belge m.fl.

(Mål C-112/03)

(2003/C 112/26)

Cour d'appel de Grenoble, avdelningen för handelsrättsliga mål begär genom beslut av den 20 februari 2003, vilket inkom

till domstolens kansli den 13 mars 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Bolaget Financiere & Industrielle du Peloux, tidigare kallat "Sodequip Isolation" och Bolaget Axa Belgium, tidigare kallat Axa Royale Belge m.fl. beträffande följande frågor:

Kan den som är försäkrad enligt ett försäkringsavtal som slutits mellan den som tecknat försäkringen (försäkringstagare) och en försäkringsgivare som båda har hemvist i samma medlemsstat, åberopa en klausul som ger domstolarna i denna stat behörighet, när den försäkrade inte personligen har godkänt denna klausul, skadan har uppstått i en annan medlemsstat och den försäkrade har väckt talan i denna medlemsstat mot försäkringsgivare med hemvist i den staten?

Talan mot Republiken Frankrike väckt den 13 mars 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-113/03)

(2003/C 112/27)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 13 mars 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Frankrike. Sökanden företräds av Ch. Giolitto och M. Shotton, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

— fastställa att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 12.5 i direktiv 97/33/EG (¹) i dess lydelse enligt artikel 1.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/61/EG av den 24 september 1998 med avseende på nummerportabilitet mellan operatörer och förval av nätoperatörer (²), genom att inte tillse att fanns nummerportabilitet för telefonnummer utan geografisk anknytning senast den 1 januari 2000,

— förplikta Republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Frankrike var skyldigt att införliva och tillämpa den ifrågavarande bestämmelsen från och med den 1 januari 2000. Av de svar som lämnats av franska myndigheter framgår, med undantag för gratistelefonnummer och telefonnummer med delad kostnad, att övriga telefonnummer utan geografisk anknytning inte omfattas av de befintliga bestämmelserna.

(1) Europaparlamentets och rådets direktiv 97/33/EG av den 30 juni 1997 om samtrafik inom telekommunikation i syfte att säkerställa samhällsomfattande tjänster och samverkan genom tillämpning av principerna om tillhandahållande av öppna nät (EGT L 199, 26.7.1997, s. 32).

(2) EGT L 268, 3.10.1998, s. 37.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale di Genova – Första Tvistemålsavdelningen – av den 10 mars 2003 i målet mellan Eco Eridania Srl och Ministero dell’Ambiente e Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Mål C-115/03)

(2003/C 112/28)

Tribunale di Genova – Första Tvistemålsavdelningen – begär genom beslut av den 10 mars 2003, vilket inkom till domstolens kansli den 17 mars 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Eco Eridania Srl och Ministero dell’Ambiente e Presidenza del Consiglio dei Ministri beträffande följande frågor:

Skall de skyldigheter som föreskrivs i artikel 4 i direktiv nr 91/689/EEG⁽¹⁾ anses gälla alla producenter av farligt avfall (däribland praktiserande tandläkare) eller enbart de producenter av farligt avfall som bedriver sin verksamhet i bolagsform eller som ett organ?

(1) EGT L 377, 31.12.1991, s. 20; svensk specialutgåva, område 15, volym 10, s. 199.

Talan mot Förbundsrepubliken Tyskland väckt den 17 mars 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-118/03)

(2003/C 112/29)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 17 mars 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Förbundsrepubliken Tyskland. Sökanden företräds av Ulrich Wölker, juridisk rådgivare vid kommissionen, och Hans Støvlbæk, kommissionens rättstjänst, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Förbundsrepubliken Tyskland har åsidosatt sina skyldigheter enligt kommissionens direktiv 2000/37/EG⁽¹⁾ av den 5 juni 2000 om ändring av kapitel VIa, Säkerhetsövervakning, i rådets direktiv 81/851/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om veterinärmedicinska läkemedel, genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att införliva detta direktiv eller genom att inte underrätta kommissionen om dessa åtgärder,
2. förplikta Förbundsrepubliken Tyskland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet löpte ut den 5 december 2001.

(1) EGT L 139, 10.6.2000, s. 25.

Talan mot Republiken Frankrike väckt den 18 mars 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-119/03)

(2003/C 112/30)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 18 mars 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Frankrike. Sökanden företräds av G. Rozet i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt kommissionens direktiv 2000/52/EG av den 26 juli 2000 om insyn i de finansiella förbindelserna mellan medlemsstater och offentliga företag samt i vissa företags ekonomiska verksamhet⁽¹⁾, genom att inte anta de lagar och andra författningar som krävs för att följa detta direktiv, eller i vart fall genom att inte informera kommissionen om dessa åtgärder,
- förplikta Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för införlivande löpte ut den 31 januari 2001.

⁽¹⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 78.

Talan mot Konungariket Spanien väckt den 18 mars 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-120/03)

(2003/C 112/31)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 18 mars 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Spanien. Sökanden företräds av K. Banks och J.L. Buendía Sierra, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Konungariket Spanien har åsidosatt sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/71/EG av den 13 oktober 1998 om mönsterkydd⁽¹⁾, genom att inte anta de lagar och andra författningar som krävs för att följa detta direktiv eller i vart fall genom att inte ha informerat kommissionen om dessa åtgärder,
2. förplikta Konungariket Spanien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet löpte ut den 28 oktober 2001.

⁽¹⁾ EGT L 289, 28.10.1998, s. 28.

Talan av den 19 mars 2003 mot Republiken Frankrike väckt av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-122/03)

(2003/C 112/32)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 19 mars 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Frankrike. Sökanden företräds av H. Støvlbaek och B. Stromsky, i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Republiken Frankrike, genom att vid tillämpning av artikel R-5142-15 i Code de la santé publique (den franska hälsoskyddslagen) kräva att företag som importerar eller distribuerar läkemedel på det franska territoriet, och som har tillstånd som omfattar den franska marknaden eller gemenskapen, att genast vid anmodan från kontrollmyndigheterna förete antingen en styrkt kopia som erhållits från Agence française de sécurité sanitaire des produits de santé (AFSSPS) av ett tillstånd att föra ut läkemedlet på den franska marknaden eller av registreringen av läkemedlet, eller en handling från AFS-SPS i vilket det försäkras att det importerade läkemedlet godkänts för försäljning inom gemenskapen, har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 28 EG, och
2. ålägga Republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Vid import till Frankrike av farmaceutiska varor som omfattas av tillstånd att säljas på den franska marknaden eller i gemenskapen föreskrivs i artikel R-5142-15 i den franska hälsoskyddslagen att företaget på anmodan av tullen skall förete antingen en styrkt kopia av ett tillstånd att föra ut läkemedlet på den franska marknaden eller av registreringen av läkemedlet, eller en handling i vilket det försäkras att det importerade läkemedlet godkänts för försäljning inom gemenskapen. Dessa handlingar skall ha tillhandahållits av AFSSPS.

Denna bestämmelses verkningar för företag som önskar importera och distribuera farmaceutiska varor i Frankrike kan sammanfattas på följande sätt: Dessa företag skall uppfylla formella krav, betala avgifter och utstå tidsutdräkt för ett förfarande som de är skyldiga att iaktta, vid äventyr av sanktioner. De är dessutom skyldiga att konstant ha tillgång till ett stort antal potentiellt omfattande dokument.

Kommissionen har således anfört att artikel R-5142-15 i den franska hälsoskyddslagen direkt eller indirekt, faktiskt eller potentiellt kan påverka handeln mellan medlemsstaterna, och att den därmed utgör en åtgärd med motsvarande verkan i den mening som avses i artikel 28 EG.

Den franska lagstiftningen är diskriminerande, och kan inte motiveras med hänvisning till något av de skäl av allmänt intresse som uppräknas i artikel 30 EG.

Även med bortseende från bestämmelsens diskriminerande verkan finns det ingen motivering för den. Den omständigheten att en vara härrör från en annan medlemsstat får nämligen inte, på den gemensamma marknaden, medföra att den misstänks inte uppfylla de krav som ställs.

Även om det antas att bestämmelsen motiveras av syftet att skydda människors liv och hälsa skulle syftet att kontrollera huruvida ett företag har erhållit godkännande att marknadsföra ett läkemedel kunna uppnås lika effektivt med hjälp av ett system som är mindre ingripande för varuutbytet mellan medlemsstaterna, till exempel genom ett system som grundas på kontroll av de auktorisationsnummer som återfinns på läkemedelsförpackningarna.

Överklagande, ingivet den 19 mars 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission, av det beslut som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, andra avdelningen, har meddelat den 7 januari 2003 i mål T-135/02⁽¹⁾: Grencore Group plc mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-123/03 P)

(2003/C 112/33)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 19 mars 2003 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat det beslut som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, andra avdelningen, har meddelat den 7 januari 2003 i mål T-135/02: Grencore Group plc mot Europeiska gemenskapernas kommission. Klaganden företräds av K. Wiedner, i egen skap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Klaganden yrkar att domstolen skall

- upphäva beslutet av den 7 januari och avvisa ansökan, och
- förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna vid såväl förstainstansrätten som domstolen.

Grunder och huvudargument

I augusti 1997 efterkom Irish Sugar kommissionens beslut 97/624/EG av den 14 maj 1997 genom att betala de böter som ålagts bolaget. Genom dom av den 7 oktober 1999 satte förstainstansrätten sedan ned bötesbeloppet. När Grencore (Irish Sugars moderbolag) lämnade uppgifter om sitt bankkonto för att den del av böterna som felaktigt betalats skulle återbetalas begärde det även en bekräftelse på att ränta skulle utgå. Den 4 januari 2000 återbetalade kommissionen kapitalbeloppet utan ränta, och vägrade således, enligt kommissionens synsätt, att bevilja begäran om ränta.

Grencore reagerande inte förrän efter dom av den 10 oktober 2001 i mål T-171/99, Chorus, där förstainstansrätten fann att kommissionen var skyldig att betala ränta på felaktigt betalda böter. Den 1 november 2001, nästan två år efter det att den felaktigt betalade delen av böterna hade återbetalats, begärde Grencore, med hänvisning till domen i målet Chorus, att ränta skulle utgå på det återbetalade bötesbeloppet. Genom skrivelse av den 11 februari 2002 meddelade kommissionens räkenskapsförare Grencore att när Grencore, den 27 oktober 1999, begärde att ränta skulle utgå på de felaktigt betalda böterna återbetalade kommissionen endast kapitalbeloppet och att kommissionen således redan vid det datumet vägrade att betala ränta.

Vid förstainstansrätten invände kommissionen att talan skulle avvisas med motiveringen att skrivelsen av den 11 februari 2002 inte på något sätt hade ändrat sökandens rättsliga ställning. Kommissionen hävdade att skrivelsen endast innebar att sökandebolaget informerades om att det inte hade klagat på kommissionens beslut av den 4 januari 2000 att inte betala ränta och att bolagets rätt att klaga på det beslutet, genom att nu utnyttja en dom i ett annat mål vid domstolen, var prekluderad.

Kommissionen hävdar att förstainstansrätten gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den underkände invändningen om att talan skulle avvisas. Enligt kommissionens uppfattning har förstainstansrätten åsidosatt artikel 230 EG genom att till sakprövning ta upp en talan om ogiltigförklaring avseende ett agerande som talan inte kan väckas mot eftersom det inte innebär någon tydlig förändring av sökandens rättsliga ställning. Enligt kommissionen innehåller skrivelsen av den 11 februari endast upplysningar till sökanden om att bolaget borde ha väckt talan mot beslutet av den 4 januari 2000 om att ränta inte skulle betalas. Skrivelsen ändrar inte sökandens rättsliga ställning på något sätt eftersom kommissionen inte omprövar sökandens rätt att erhålla ränta. Vidare finns det inga nya och väsentliga omständigheter som skulle ha föranlett kommissionen att ompröva sitt ursprungliga ställningstagande.

⁽¹⁾ EGT C 169, 13.7.2002, s. 38.

Talan mot Förbundsrepubliken Tyskland väckt den 20 mars 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission**(Mål C-125/03)**

(2003/C 112/34)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 20 mars 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Förbundsrepubliken Tyskland. Sökanden företräds av Klaus Wiedner, Europeiska gemenskapernas kommissions rättstjänst, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Europeiska gemenskapernas kommission yrkar att domstolen skall

- fastställa att Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att fullgöra sina förpliktelser enligt direktiv 92/50⁽¹⁾, genom att inte såvitt angår de avfallshanteringsavtal som städerna Lüdinghausen och Olfen samt kommunerna Nordkirchen, Senden och Ascheberg har ingått, iakttä de bestämmelser om offentliggörande som anges i artikel 8 i direktivet jämförd med artiklarna 15.2 och 16.1 i detta direktiv.
- förplikta Förbundsrepubliken Tyskland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Svaranden erkänner fördragsbrottet och bedyrar att man i framtiden vill erbjuda avfallshanterings tjänster i enlighet med EG-fördraget. Klaganden har dock inte företagit något för att bringa de avtal till upphörande som gäller till den 31 december 2003.

Klaganden påstår heller inte att det enligt tysk rätt är omöjligt att bringa avtalen till upphörande. Den uppger endast att ett upphävande av avtalen skulle kunna utlösa ersättningskrav. Det gagnar emellertid i hög grad genomslagskraften hos de gemenskapsrättsliga upphandlingsbestämmelserna om de upphandlande myndigheterna eventuellt också måste räkna med ersättningskrav.

Inte heller artikel 2.6 i direktiv 89/665⁽²⁾ kan åberopas till stöd för att inte fullgöra förpliktelsen att undanröja överträdelser av den gemenskapsrättsliga upphandlingsbestämmelserna genom att låta redan ingångna avtal att upphöra, eftersom nämnda bestämmelse avser prövningen av möjliga överträdelser av de gemenskapsrättsliga upphandlingsbestämmelserna. Ett fördragsbrott kan endast anses ha upphört om medlemsstaten både erkänner det och låter rättsstridigheten fullständigt upphöra.

(1) EGT L 209, s. 1; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 139.

(2) EGT L 395, s. 33; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 48.

Talan mot Trendsoft (Irl) Ltd väckt den 21 mars 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission**(Mål C-127/03)**

(2003/C 112/35)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 21 mars 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Trendsoft (Irl) Ltd. Sökanden företräds av L. Flynn och C. Giolito, i egenskap av ombud, delgivningsadress: Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- förplikta svaranden att till sökanden betala ett belopp av 24 751,57 euro (tjugofyratusen sjuhundra femtio euro och femtio cent), motsvarande det belopp av 21 303 euro som svaranden är skyldig samt ett belopp av 3 448,57 euro avseende dröjsmålsränta fram till den 31 mars 2003 med en räntesats av 6,09 procent fram till den 31 december 2002 och 8,09 procent därefter,
- förplikta svaranden att betala 4,72 euro (fyra euro och sjuttio två cent) per dag i ränta från den 1 april 2003 till dess full betalning av skulden sker,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I enlighet med artikel 16.3 i kontraktets finansieringsplan förband sig svaranden, för den händelse att projektets totala kostnader var lägre än de belopp som utbetalats för detta, att omedelbart återbetala mellanskillnaden till kommissionen.

Kommissionen uppgav i den slutliga sammanställningen över uppkomna kostnader av den 23 september 1999 att vissa utgifter inte godkändes och redogjorde för skälen härtill. Svaranden godkände den slutliga sammanställningen över uppkomna kostnader som kommissionen föreslagit genom telefax av den 5 april 2000. Svaranden har inte bestridit sin skyldighet att återbetala de av kommissionen felaktigt utbetalda beloppen, men har underlåtit att uppfylla denna skyldighet och har följaktligen åsidosatt sina avtalsenliga förpliktelser.

**Talan mot Republiken Grekland väckt den 26 mars 2003
av Europeiska gemenskapernas kommission**

(Mål C-137/03)

(2003/C 112/36)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 26 mars 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Grekland. Sökanden företräds av Maria Kontou-Durande, juridisk rådgivare, rättstjänsten.

Europeiska gemenskapernas kommission yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt fördraget och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/77/EG⁽¹⁾ av den 14 december 2000 om ändring av rådets direktiv 95/53/EG om fastställande av principerna för organisationen av officiell kontroll på djurfoderområdet genom att underlåta att anta de lagar och andra förordningar som krävs för att följa det direktivet,
- förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I enlighet med artikel 249 tredje stycket EG skall ett direktiv med avseende på det resultat som skall uppnås vara bindande för varje medlemsstat till vilken det är riktat.

I enlighet med artikel 10 första stycket EG skall medlemsstaterna vidta alla allmänna och särskilda åtgärder för att säkerställa att de skyldigheter fullgörs som följer av det nämnda fördraget eller av åtgärder som vidtagits av gemenskapernas institutioner.

Republiken Grekland har inte bestritt sin skyldighet att vidta åtgärder för att följa det ovannämnda direktivet.

Kommissionen har konstaterat att Republiken hittills inte vidtagit nödvändiga åtgärder för att fullständigt införliva det ifrågakvarande direktivet med grekisk rättsordning.

⁽¹⁾ EGT L 333, 29.12.2000, s. 81.

**Talan mot Republiken Österrike väckt den 31 mars 2003
av Europeiska gemenskapernas kommission**

(Mål C-147/03)

(2003/C 112/37)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 31 mars 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Österrike. Sökanden företräds av Denis Martin, rättstjänsten, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Republiken Österrike underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 12, 149 och 150 i EG-fördraget genom att inte vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att innehavare av gymnasiebetyg som erhållits i andra medlemsstater på lika villkor som innehavare av gymnasiebetyg som erhållits i Österrike får tillträde till högskole- och universitetsutbildning i Österrike,
2. förplikta Republiken Österrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt bestämmelserna om tillträde till högskole- och universitetsutbildning i Österrike skall innehavare av gymnasiebetyg som erhållits i andra medlemsstater visa inte bara att de uppfyller de allmänna villkoren för tillträde till högskole- och universitetsutbildning utan även de särskilda villkoren för direkt tillträde till de valda ämnesområdena som fastställs av medlemsstaten som utfärdat gymnasiebetygen. Genom dylika bestämmelser åsidosätts artiklarna 12, 149 och 150 i EG-fördraget. För det första skall de som innehar gymnasiebetyg som erhållits i andra medlemsstater beträffande vissa ämnesområden vid högskolor och universitet i Österrike uppfylla vissa villkor som inte gäller för dem som innehar gymnasiebetyg som erhållits i Österrike. Detta är inte stridigt. Hänvisningen till krav för tillträde till högskole- och universitetsutbildning i ursprungslandet innebär för det andra att medborgare från andra medlemsstater diskrimineras.

Överklagande, ingivet den 2 april 2003 av Chantal Hectors, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, femte avdelningen, har meddelat den 23 januari 2003 i mål T-181/01: Chantal Hectors mot Europaparlamentet

(Mål C-150/03 P)

(2003/C 112/38)

Chantal Hectors har den 2 april 2003 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, femte avdelningen, har meddelat den 23 januari 2003 i mål T-181/01: Chantal Hectors mot Europaparlamentet. Klaganden företräds av Georges Vanderanden och Laure Levi, delgivningsadress: Luxemburg.

Klaganden yrkar att domstolen skall

- upphäva Europeiska gemenskapernas förstainstansrätts dom av den 23 januari 2003 i mål T-181/01, och
- följaktligen bifalla klagandens yrkanden i första instans, och i enlighet med dessa,
  - ogiltigförklara AHCCE:s beslut av okänt datum att utse M.A.B. till handläggare vid gruppen PPE-DE vid Europaparlamentet, och beslutet av okänt datum att inte utse klaganden till handläggare, samt, om det skulle vara nödvändigt, ogiltigförklara beslutet av den 28 maj 2001 att avslå klagandens klagomål,
  - förplikta svaranden att utge skadestånd jämte ränta, vilket preliminärt beräknas uppgå till 60 554,7 euro,
  - förplikta svaranden att betala rättegångskostnaderna i första och andra instans.

Grunder och huvudargument

- Förstainstansrätten har åsidosatt principen *patere quam ipse legem fecisti* och legalitetsprincipen.

Förstainstansrätten gjorde sig skyldig till en felaktig bedömning när den i domen slog fast att den myndighet som har behörighet att sluta anställningsavtal, inom ramen för det utrymme för skönsmässiga bedömningar som den förfogar över, kan arrangera samtal med sökandena, trots att det inte sägs något om detta vare sig i de interna bestämmelserna om rekrytering av tillfälligt anställda eller i det aktuella meddelandet om ledig tjänst.

- Förstainstansrätten har åsidosatt den allmänna motiveeringsprincipen.

Förstainstansrätten gjorde sig skyldig till en felaktig bedömning när den i domen slog fast att den myndighet som har behörighet att sluta anställningsavtal tillräckligt motiverade sitt beslut att inte utse klaganden genom att hänvisa till tillämpliga interna bestämmelser enligt vilka ordföranden för den berörda politiska gruppen kunde välja att utse någon av de tre sökanden som fanns upptagna överst i förteckningen över godkända sökande.

- Förstainstansrätten har åsidosatt artikel 12 i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna.

Förstainstansrätten gjorde sig skyldig till en felaktig bedömning genom att inte fastställa att en uppenbart oriktig bedömning hade gjorts eftersom det inte hade visats att sökandenas kvalifikationer hade utvärderats.

- Förstainstansrätten har åsidosatt principen om likabehandling.

Förstainstansrätten gjorde sig skyldig till en felaktig bedömning när den i domen slog fast att sökanden inte hade visat att det är sannolikt att hon utsattes för direkt eller indirekt diskriminering med anledning av att hon vid tidpunkten för rekryteringsförfarandet var gravid i sjätte månaden.

Överklagande, ingivet den 2 april 2003 av Karl L. Meyer, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, tredje avdelningen, har meddelat den 13 februari 2003 i mål T-333/01: Karl L. Meyer mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-151/03 P)

(2003/C 112/39)

Karl L. Meyer har den 2 april 2003 (ingivet per fax den 23 mars 2003) till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, tredje avdelningen, har meddelat den 13 februari 2003 i mål T-333/01: Karl L. Meyer mot Europeiska gemenskapernas kommission. Klaganden företräds av advokaten Jean-Dominique des Arcis.

Klaganden yrkar att domstolen skall

- upphäva punkterna 38, 39 och 40 i förstainstansrättens dom av den 13 februari 2003,
- ändra och rätta punkterna 41–47 i domen i enlighet härmed, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

— Rättegångsfel

Förstainstansrätten har förvanskat målet, så som det lades fram av klaganden, eftersom rätten i domen inte har omnämnt bevis som klaganden gett in och som omnämns i förhandlingsrapporten. I domen ges även en felaktig bild av vad som framkom vid den muntliga förhandlingen vid förstainstansrätten.

— Åsidosättande av gemenskapsrätten

Förstainstansrätten har felaktigt fastställt att jordbruksprojekt inte omnämns bland de projekt som kan finansieras med gemenskapsmedel i artikel 125 i rådets beslut 86/283/EEG av den 30 juni 1986 om associering av utomeuropeiska länder och territorier med gemenskapen. Förstainstansrätten har underlåtit att beakta de bevis som klaganden lagt fram i detta avseende.

Förstainstansrätten har dessutom åsidosatt Stadgan om de grundläggande rättigheterna samt rätten till försvar, genom att göra en felaktig tolkning av klagandens invändningar.

Avskrivning av mål C-26/02⁽¹⁾

(2003/C 112/40)

Genom beslut av den 26 februari 2003 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-26/02, Konungariket Spanien mot Europeiska unionens råd.

—————
(¹) EUT C 68, 16.3.2003.

Avskrivning av mål C-254/02⁽¹⁾

(2003/C 112/41)

Genom beslut av den 25 februari 2003 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-254/02 (begäran om förhandsavgörande från VAT & Duties Tribunal, London Tribunal Centre), Fast Forward Resources plc mot Commissioners of Customs and Excise.

—————
(¹) EGT C 202, 24.8.2002.

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN

Indelning av domarna på avdelning

(2003/C 112/42)

Förstainstansrätten har vid sitt sammanträde i plenum den 2 april 2003 i enlighet med artikel 10 i förstainstansrättens rättegångsregler beslutat att för perioden fram till den 30 september 2003 indela domaren Martins Ribeiro på första avdelningen, på första avdelningen i utökad sammansättning samt på femte avdelningen i utökad sammansättning.

Följaktligen skall den sammansättning av avdelningarna som beslutades den 4 juli 2002 (EGT C 202, 24.08.2002, s. 19) ändras på följande sätt:

Första avdelningen

Avdelningsordföranden B. Vesterdorf samt domarna H. Legal och Martins Ribeiro.

Första avdelningen i utökad sammansättning

Avdelningsordföranden B. Vesterdorf samt domarna J. Azizi, M. Jaeger, H. Legal och Martins Ribeiro.

Femte avdelningen i utökad sammansättning

Avdelningsordföranden R. García-Valdecasas samt domarna P. Lindh, J.D. Cooke, H. Legal och Martins Ribeiro.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 12 mars 2003

i mål T-254/99: Maja Srl mot Europeiska gemenskapernas kommission⁽¹⁾

(Förordning (EEG) nr 4028/86 – Finansiellt gemenskapsstöd – Överlåtelse av företag – Genomförande av projekt – Förfarande som avser att stödet skall upphöra – Talan om ogiltigförklaring)

(2003/C 112/43)

(Rättegångsspråk: italienska)

I mål T-254/99, Maja Srl, tidigare Ca'Pasta Srl, Padua (Italien), företrädd av advokaterna P. Piva, R. Mastroianni och G. Arendt,

med delgivningsadress i Luxemburg, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: C. Cattabriga och A. Dal Ferro), angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(1999) 2183 av den 5 augusti 1999 om att dels upphäva det finansiella stöd som beviljats sökanden genom kommissionens beslut K(91) 654/87 av den 29 april 1991 inom ramen för projektet IT/0166/91/01 "Modernisering av fiskodlingsanläggning i Contarina (Venetien)", dels ålägga sökanden att till kommissionen återbetala 420 810 718 italienska lire (217 330,59 euro), har förstainstansrätten (andra avdelningen), sammansatt av ordföranden R.M. Moura Ramos samt domarna J. Pirrung och A.W.H. Meij, justitiesekreterare: avdelningsdirektören Palacio González, den 12 mars 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Talan ogillas.
- 2) Sökanden skall ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet de kostnader som är hänförliga till det interimistiska förfarandet.

_____

(¹) EGT C 34, 5.2.2000.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 4 mars 2003

i mål T-319/99: Federación Nacional de Empresas de Instrumentación Científica, Médica, Técnica y Dental (FENIN) mot Europeiska gemenskapernas kommission⁽¹⁾

(Konkurrens – Missbruk av dominerande ställning – Offentlig hälso- och sjukvård – Dröjsmål med betalningen av fakturor – Klagomål från leverantörer – Begreppet företag)

(2003/C 112/44)

(Rättegångsspråk: spanska)

I mål T-319/99, Federación Nacional de Empresas, Instrumentación Científica, Médica, Técnica y Dental (FENIN), Madrid (Spanien), företrädd av advokaterna R. García-Gallardo Gil-Fournier, G. Pérez Olmo och D. Domínguez Pérez, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: W. Wils,

É. Gippini-Fournier och J. Rivas Andrés), angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 26 augusti 1999 (SG(99) D/7.040) att avslå ett klagomål som ingetts med stöd av artikel 82 EG, har förstainstansrätten (första avdelningen i utökad sammansättning), sammansatt av ordföranden B. Vesterdorf samt domarna K. Lenaerts, J. Azizi, N.J. Forwood och H. Legal, justitiesekreterare: byrådirektören J. Plingers, den 4 mars 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Sökanden skall bära sin rättegångskostnad och ersätta kommissionens rättegångskostnad.*

(¹) EGT C 79, 18.03.2000.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 27 februari 2003

i mål T-20/00 OP: Europeiska gemenskapernas kommission mot Ivo Camacho-Fernandes (¹)

(Tjänstemän – Yrkessjukdom – Felaktighet i läkarkommitténs yttrande – Ansökan om återvinning av tredskodom)

(2003/C 112/45)

(Rättegångsspråk: franska)

Förstainstansrätten, första avdelningen (ordföranden B. Vesterdorf samt domarna M. Vilaras och N.J. Forwood; justitiesekreterare: D. Christensen), har den 27 februari 2003 avkunnat dom i mål T-20/00 OP: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Currall och J.-L. Fagnart) mot Ivo Camacho-Fernandes, tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas kommission, Overijse (Belgien) (ombud: advokaten N. Lhoëst, med delgivningsadress i Luxemburg), angående en ansökan om återvinning av förstainstansrättens tredskodom av den 15 november 2000 i mål T-20/00, Camacho-Fernandes mot kommissionen (REGP 2000, s. I-A-249 och II-1149), om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 10 februari 1999 att vägra erkänna den lungcancer som Ivo Camacho-Fernandes hustru avlidit i som en yrkessjukdom. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) *Ansökan om återvinning avslås.*
- 2) *Kommissionen skall ersätta rättegångskostnaderna i återvinningsförandet.*

(¹) EGT C 122, 29.4.2000.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 6 mars 2003

i mål T-56/00: Dole Fresh Fruit International Ltd mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(Bananer – Gemensam organisation av marknaden – Beslut 94/800/EG – Förordning (EG) nr 478/95 – Ordning med exportlicenser – Skadeståndstalan)

(2003/C 112/46)

(Rättegångsspråk: engelska)

I mål T-56/00, Dole Fresh Fruit International Ltd, med säte i San José (Costa Rica), företrätt av B. O'Connor, solicitor, med delgivningsadress i Luxemburg, mot Europeiska unionens råd (ombud: S. Marquardt och J.-P. Hix) och Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: inledningsvis P. Oliver och C. Van der Hauwaert, därefter L. Visaggio och K. Fitch), angående en talan om ersättning för den skada som sökanden skall ha lidit till följd av att ordningen med exportlicenser infördes genom rådets beslut 94/800/EG av den 22 december 1994 om ingående, på Europeiska gemenskapens vägnar – vad beträffar frågor som omfattas av dess behörighet – av de avtal som är resultatet av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan (1986–1994) (EGT L 336, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 38, s. 3), och genom kommissionens förordning (EG) nr 478/95 av den 1 mars 1995 om kompletterande tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EEG) nr 404/93 om ordningen med tullkvoter för import av bananer till gemenskapen och om ändring av förordning (EEG) nr 1442/93 (EGT L 49, s. 13), har förstainstansrätten (femte avdelningen), sammansatt av ordföranden J.D. Cooke samt domarna R. García-Valdecasas och P. Lindh, justitiesekreterare: avdelningsdirektören J. Palacio González, den 6 mars 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Sökanden skall bära sin rättegångskostnad och ersätta rådets och kommissionens rättegångskostnader.*

(¹) EGT C 135, 13.5.2000.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 6 mars 2003

i mål T-57/00: Banan-Kompaniet AB och Skandinaviska Bananimporten AB mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission ⁽¹⁾

(Bananer – Gemensam organisation av marknaden – Beslut 94/800/EG – Förordning (EG) nr 478/95 – Ordning med exportlicenser – Skadeståndstalan)

(2003/C 112/47)

(Rättegångsspråk: engelska)

I mål T-57/00, Banan-Kompaniet AB, Stockholm (Sverige), Skandinaviska Bananimporten AB, Årsta (Sverige), företrädna av B. O'Connor, solicitor, med delgivningsadress i Luxemburg, mot Europeiska unionens råd (ombud: S. Marquardt och J.-P. Hix) och Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: inledningsvis P. Oliver och C. Van der Hauwaert, L. Visaggio och K. Fitch), angående en talan om ersättning för den skada som sökandena skall ha lidit till följd av att ordningen med exportlicenser infördes genom rådets beslut 94/800/EG av den 22 december 1994 om ingående, på Europeiska gemenskapens vägnar – vad beträffar frågor som omfattas av dess behörighet – av de avtal som är resultatet av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan (1986–1994) (EGT L 336, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 38, s. 3), och genom kommissionens förordning (EG) nr 478/95 av den 1 mars 1995 om kompletterande tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EEG) nr 404/93 om ordningen med tullkvoter för import av bananer till gemenskapen och om ändring av förordning (EEG) nr 1442/93 (EGT L 49, s. 13), förstainstansrätten (femte avdelningen), sammansatt av ordföranden J.D. Cooke samt domarna R. García-Valdecasas och P. Lindh, justitiesekreterare: avdelningsdirektören J. Palacio González, den 6 mars 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Talan ogillas.
- 2) Sökandena skall bära sina rättegångskostnader och ersätta rådets och kommissionens rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EGT C 135, 13.5.2000.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 25 februari 2003

i mål T-183/00: Strabag Benelux NV mot Europeiska unionens råd ⁽¹⁾

(Offentlig upphandling av bygg- och anläggningsarbeten – Det omtvistade beslutets nullitet – Motivering till beslutet om tilldelning – Upphandlingskriterier – Talan om ogiltigförklaring – Gemenskapens utomobligatoriska skadeståndsansvar)

(2003/C 112/48)

(Rättegångsspråk: franska)

I mål T-183/00, Strabag Benelux NV, Stabroek (Belgien), företrätt av advokaterna A. Delvaux och V. ertrand, med delgivningsadress i Luxemburg, mot Europeiska unionens råd (ombud: F. van Craeynest, M. rpio Santacruz och J. tuyck), angående en talan om dels ogiltigförklaring av rådets beslut av den 2 april 2000 att tilldela bolaget Entreprises Louis De Waele det kontrakt som var föremål för anbudsinfördran nr 107865 av den 30 juli 1999 (EGT S 146) avseende utförande av allmänna anläggnings- och renoveringsarbeten i rådets byggnader, dels ersättning för den skada som sökanden påstår sig ha lidit på grund av rådets agerande, har förstainstansrätten (femte avdelningen), sammansatt av ordföranden J.D. Cooke samt domarna R. García-Valdecasas och P. Lindh, justitiesekreterare: byrådirektören D. Christensen, den 25 februari 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Talan ogillas.
- 2) Sökanden skall bära sin rättegångskostnad och ersätta rådets rättegångskostnad.

⁽¹⁾ EGT C 273, 23.9.2000.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 11 mars 2003

i mål T-186/00: Conserve Italia Soc.coop.rl mot Europeiska gemenskapernas kommission ⁽¹⁾

(Jordbruk – Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket, utvecklingssektionen – Upphävande av ett finansiellt stöd – Artikel 24 i förordning (EEG) nr 4253/88 – Proportionalitetsprincipen – Motivering)

(2003/C 112/49)

(Rättegångsspråk: italienska)

I mål T-186/00, Conserve Italia Soc. Coop. rl, San Lazzaro di Savena (Italien), företrätt av advokaterna M. Averani,

A. Pisaneschi och S. Zunarelli, med delgivningsadress i Luxemburg, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: inledningsvis L. Visaggio, sedan C. Cattabriga och M. Moretto), angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2000) 1099 av den 3 maj 2000 om upphävande av stödet från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket, utvecklingssektionen, avseende projekt nr 9 (stödmottagare: Massalombarda Colombani SpA) inom ramen för handlingsprogram nr 91.CT.IT.01, godkänt genom kommissionens beslut K(91) 2255/6 av den 28 oktober 1991, har förstainstansrätten (femte avdelningen), sammansatt av ordföranden R. García-Valdecasas samt domarna P. Lindh och J.D. Cooke, justitiesekreterare: avdelningsdirektör J. Palacio González, den 11 mars 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Sökanden skall bära sin rättegångskostnad och ersätta kommissionens rättegångskostnad.*

(¹) EGT C 285, 7.10.2000.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 27 februari 2003

i mål T-329/00: Bonn Fleisch Ex- und Import GmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(Tullar – Import av nötkött från Sydamerika – Artikel 13.1 i förordning (EEG) nr 1430/79 – Krav på eftergift av importtullar – Rätten till försvar – Särskild situation)

(2003/C 112/50)

(Rättegångsspråk: tyska)

I mål T-329/00, Bonn Fleisch Ex- und Import GmbH, Troisdorf (Tyskland), företrätt av advokaten D. Ehle, med delgivningsadress i Luxemburg, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: X. Lewis och M. Núñez-Müller), angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 25 juli 2000 om att eftergift av importtull inte är befogad i ett särskilt fall (REM 49/99), har förstainstansrätten (tredje avdelningen), sammansatt av ordföranden M. Jaeger samt domarna K. Lenaerts och J. Azizi, justitiesekreterare: byrådirektören D. Christensen, den 27 februari 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) *Kommissionens beslut av den 25 juli 2000 om att eftergift av importtull inte är befogad i ett särskilt fall (REM 49/99) skall ogiltigförklaras.*

- 2) *Kommissionen skall bära rättegångskostnaderna.*

(¹) EGT C 372, 23.12.2000.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 26 februari 2003

i de förenade målen T-344/00 och T-345/00: CEVA Santé animale SA och Pharmacia Entreprises SA mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(Förordning (EEG) nr 2377/90 – Veterinärmedicinska läkemedel – Ansökan om att progesteron skall föras in i förteckningen över substanser för vilka ingen högsta tillåten restmängd behöver fastställas – Yttrande av kommittén för veterinärmedicinska läkemedel (KVL) – Omprövning av KVL – Underlåtenhet från kommissionens sida att utarbeta ett utkast till åtgärder – Passivitetstalan – Ställningstagande som innebär att passiviteten upphör – Anledning saknas att döma i saken – Skadeståndstalan – Gemenskapens skadeståndsansvar – Orsakssamband – Mellandom)

(2003/C 112/51)

(Rättegångsspråk: engelska)

I de förenade målen T-344/00 och T-345/00, CEVA Santé animale SA, med säte i Libourne (Frankrike), och Pharmacia Entreprises SA, tidigare Pharmacia & Upjohn SA, med säte i Luxemburg, företrädna av advokaterna D. Waelbroeck och D. Brinckman, med delgivningsadress i Luxemburg, med stöd av Fédération européenne de la santé animale (Fedesa), med säte i Bryssel, företräd av advokaten A. Vandencastele, med delgivningsadress i Luxemburg, intervenient, i mål T-345/00, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: T. Christoforou och M. Shotter), angående en talan dels om fastställelse i enlighet med artikel 232 EG av att kommissionen har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt gemenskapsrätten genom att underlåta att vidta nödvändiga åtgärder för att substansen progesteron skall föras in i bilaga 2 till rådets förordning (EEG) nr 2377/90 av den 26 juni 1990 om inrättandet av ett gemenskapsförfarande för att fastställa gränsvärden för högsta tillåtna restmängder av veterinärmedicinska läkemedel i livsmedel med animaliskt ursprung (EGT L 224, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 33, s. 117), dels om skadestånd i enlighet med artiklarna 235 EG och 288 EG andra stycket, har förstainstansrätten (andra avdelningen), sammansatt av ordföranden R.M. Moura Ramos samt domarna J. Pirrung och A.W.H. Meij, justitiesekreterare: byrådirektören J. Plingers, den 26 februari 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Det finns inte längre anledning att döma i fråga om passivitetstalan.
- 2) Kommissionens passivitet mellan den 1 januari 2000 och den 25 juli 2001 är av sådan art att den medför skadeståndsskyldighet för gemenskapen.
- 3) Parterna skall inom sex månader från dagen för denna dom meddela förstainstansrätten vilka belopp avseende skadestånd som enligt överenskommelse skall erläggas.
- 4) Om ingen överenskommelse kommer till stånd skall parterna inom samma frist till förstainstansrätten inge sina beloppsmässiga yrkanden avseende den skada som uppkommit till följd av kommissionens passivitet mellan den 1 januari 2000 och den 25 juli 2001.
- 5) Beslut om rättegångskostnaderna kommer att meddelas senare.

(¹) EGT C 45, 10.2.2001.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 25 februari 2003

i mål T-4/01: Renco SpA mot Europeiska unionens råd (¹)

(Offentlig upphandling av bygg- och anläggningsarbeten – Direktiv 93/37/EEG – Kontraktshandlingar – Kriterier för tilldelning – Motiveringsplikt – Uppenbar felbedömning – Gemenskapens utomobligatoriska skadeståndsansvar)

(2003/C 112/52)

(Rättegångsspråk: franska)

I mål T-4/01, Renco SpA, med säte i Milano (Italien), företrätt av advokaterna D. Philippe och F. Apruzzi, med delgivningsadress i Luxemburg, mot Europeiska unionens råd (ombud: F. van Craeynest, M. Arpio Santacruz och J. Stuyck), angående en talan om ersättning för den skada sökanden påstår sig ha lidit till följd av att rådet beslutat att inte tilldela sökanden kontraktet enligt meddelandet om anbudsinfordran nr 107865 av den 30 juli 1999 (EGT S 146) beträffande anläggnings- och allmänna underhållsarbeten i rådets lokaler, har förstainstansrätten (femte avdelningen), sammansatt av ordföranden J.D. Cooke samt domarna R. García-Valdecasas och P. Lindh, justitiesekreterare: byrådirektören D. Christensen, den 25 februari 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Talan ogillas.
- 2) Sökanden skall bära sin rättegångskostnad samt ersätta rådets rättegångskostnad.

(¹) EGT C 79, 10.3.2001.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 5 mars 2003

i mål T-24/01: Claire Staelen mot Europaparlamentet (¹)

(Tjänstemän – Allmänt uttagningsprov – Utslagningsprov – Uttagningskommitténs behörighet att frånga det minsta antal poäng som krävs enligt meddelandet om uttagningsprov – Jämförande prov – Upptagande till sakprövning)

(2003/C 112/53)

(Rättegångsspråk: franska)

Förstainstansrätten, fjärde avdelningen (ordföranden M. Vilaras samt domarna V. Tiili och P. Mengozzi; justitiesekreterare: avdelningsdirektören J. Palacio González), har den 5 mars 2003 avkunnat dom i mål T-24/01: Claire Staelen, tillfälligt anställd vid Europaparlamentet, Bridel (Luxemburg) (ombud: advokaten J. Choucroun, med delgivningsadress i Luxemburg) mot Europaparlamentet (ombud: J.F. de Wachter och D. Moore) angående en talan om i första hand ogiltigförklaring av uttagningskommitténs beslut i uttagningsprov EUR/A/151/98 att neka sökanden tillträde till de prov som hölls efter prov VII A d i nämnda uttagningsprov och i andra hand ersättning för den ideella skada som sökanden uppger sig ha lidit. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Uttagningskommitténs beslut i uttagningsprov EUR/A/151/98 att neka sökanden tillträde till de prov som hölls efter prov VII A d i nämnda uttagningsprov ogiltigförklaras.
- 2) Parlamentet skall bära sin rättegångskostnad och ersätta sökandens rättegångskostnad, inklusive de kostnader som hänförs till det interimistiska förfarandet.

(¹) EGT C 95, 24.3.2001.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 26 februari 2003

i mål T-59/01: Albert Nardone mot Europeiska gemenskapernas kommission ⁽¹⁾**(Talan om ogiltigförklaring – Tidigare tjänsteman – Ansökan om invaliditetspension)**

(2003/C 112/54)

(Rättegångsspråk: franska)

Förstainstansrätten, första avdelningen (ordföranden B. Vesterdorf samt domarna N.J. Forwood och H. Legal; justitiesekreterare: byrådirektören D. Christensen), har den 26 februari 2003 avkunnat dom i mål T-59/01: Albert Nardone, tidigare tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas kommission, Piétrain (Belgien) (ombud: advokaterna J.R. Iturriagoitia Bassas och K. Delvolvé), mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Currall) angående en talan om, i första hand, ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 20 mars 2000 att inte bevilja sökanden invaliditetspension. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Talan ogillas.
- 2) Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.

⁽¹⁾ EGT C 173, 16.6.2001.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 27 februari 2003

i mål T-61/01: Vendedurías de Armadores Reunidos, SA mot Europeiska gemenskapernas kommission ⁽¹⁾**(Fiske – Gemenskapsstöd – Stöd som tills vidare inte utbetalas – Skadeståndstalan)**

(2003/C 112/55)

(Rättegångsspråk: spanska)

I mål T-61/01, Vendedurías de Armadores Reunidos SA, Huelva (Spanien), företrätt av advokaterna J.-R. García-Gallardo Gil-Fournier och D. Domínguez Pérez, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: S. Pardo Quintillán och J. Guerra Fernández), angående en talan om skadestånd för den skada som orsakats av det rättsstridiga agerandet att tills vidare inte utbetala det stöd som beviljats det gemensamma

fiskeföretagsprojektet SM/ESP/18/93, ar förstainstansrätten (tredje avdelningen), sammansatt av ordföranden K. Lenaerts samt domarna J. Azizi och M. Jaeger, justitiesekreterare: avdelningsdirektören J. Palacio González, den 27 februari 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Talan ogillas.
- 2) Sökanden skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EGT C 150, 19.5.2001.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 6 mars 2003

i mål T-128/01: DaimlerChrysler Corporation mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) ⁽¹⁾**(Gemenskapsvarumärke – Figurmärke – Avbildning av kylargaller till ett fordon – Absolut registreringshinder – Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 40/94 – Varumärket saknar särskiljningsförmåga)**

(2003/C 112/56)

(Rättegångsspråk: engelska)

I mål T-128/01, Daimler Chrysler Corporation, Auburn Hills, Michigan (Amerikas förenta stater), företrätt av advokaten T. Cohen Jehoram, med delgivningsadress i Luxemburg, mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: A. von Mühlendahl och O. Waelbroeck), angående en talan om ogiltigförklaring av det beslut som fattats av andra överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 21 mars 2001 (ärende R 309/1999-2), har förstainstansrätten (fjärde avdelningen), sammansatt av ordföranden M. Vilaras samt domarna V. Tiili och P. Mengozzi, justitiesekreterare: avdelningsdirektören J. Palacio González, den 6 mars 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Det beslut som fattats av andra överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 21 mars 2001 (ärende R 309/1999-2) ogiltigförklaras.
- 2) Svaranden skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EGT C 245, 1.9.2001.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 26 februari 2003

i mål T-145/01: Benito Latino mot Europeiska gemenskapernas kommission (1)

(Tjänstemän – Yrkessjukdom – Rättsenligheten vad avser läkarkommitténs yttrande – Bevis för sjukdomens yrkesrelaterade ursprung – Vetenskaplig osäkerhet – Rättsenligheten vad avser förfarandet före anhängiggörandet vid läkarkommittén)

(2003/C 112/57)

(Rättegångsspråk: franska)

Förstainstansrätten, första avdelningen (ordföranden B. Vesterdorf samt domarna N.J. Forwood och H. Legal; justitiesekreterare: D. Christensen), har den 26 februari 2003 avkunnat dom i mål T-145/01: Benito Latino, tidigare tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas kommission, Sérignac-Peboudou (Frankrike), företrädd av advokaterna G. Vandersanden och L. Levi mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Currall och J.-L. Fagnart) angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 10 augusti 2000 genom vilket sökandens begäran om att dennes problem med artros skall anses ha ett yrkesrelaterat ursprung avslogs och sökanden ålades att betala den av honom utsedda läkarens arvode och extra utgifter som uppkommit med anledning av dennes arbete i läkarkommittén liksom halva arvodet och extra utgifter för den tredje läkaren i läkarkommittén. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Kommissionens beslut av den 10 augusti 2000 ogiltigförklaras i den del sökanden åläggs att betala den av honom utsedda läkarens arvode och extra utgifter som uppkommit med anledning av dennes arbete i läkarkommittén och halva arvodet och extra utgifter för den tredje läkaren.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.

(1) EGT C 245 av den 1.9.2001.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 26 februari 2003

i mål T-164/01: Arnaldo Lucaccioni mot Europeiska gemenskapernas kommission (1)

(Tjänstemän – Skadeståndstalan – Upptagande till sakprövning)

(2003/C 112/58)

(Rättegångsspråk: italienska)

Förstainstansrätten, första avdelningen (ordföranden B. Vesterdorf samt domarna N. J. Forwood och H. Legal; justitiesekreterare: avdelningsdirektören J. Palacio González), har den 26 februari 2003 avkunnat dom i mål T-164/01: Arnaldo Lucaccioni, före detta tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas kommission, St-Leonard-on-Sea (Förenade kungariket), företrädd av advokaterna M. Cimino och F. Apruzzi mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Currall och A. Dal Ferro) angående en talan om ersättning, i enlighet med allmänna rättsregler om utomobligatoriskt skadeståndsansvar som är tillämpliga inom ramen för artikel 236 EG, för den ideella och fysiska skada som sökanden har lidit under perioden innan han fick sin arbetssjukdom till följd av kommissionens fel. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Talan avvisas.
- 2) Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.

(1) EGT C 275, 29.9.2001.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 5 mars 2003

i mål T-194/01: Unilever NV mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (1)

(Gemenskapsvarumärke – Tredimensionellt varumärke – Formen på en produkt för diskmaskiner – Äggformad tablett – Absoluta registreringshinder – Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 40/94)

(2003/C 112/59)

(Rättegångsspråk: engelska)

I mål T-194/01, Unilever NV, Rotterdam (Nederländerna), företrädd av advokaterna V. von Bomhard och A. Renck,

mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: F. López de Rego och J.F. Crespo Carrillo), angående en talan som väckts mot det beslut som har fattats av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 22 maj 2001 (ärende R 1086/2000-1), har förstainstansrätten (andra avdelningen), sammansatt av ordföranden R.M. Moura Ramos samt domarna J. Pirrung och A.W.H. Meij, justitiesekreterare: byrådirektören D. Christensen, den 5 mars 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Sökanden skall ersätta rättegångskostnaderna.*

(¹) EGT C 303, 27.10.2001.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 26 februari 2003

i mål T-212/01: Arnaldo Lucaccioni mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(Tjänstemän – Olycksfallsförsäkring och yrkessjukdomsförsäkring – Förvärrade skador – Kumulering av belopp och ersättning enligt artikel 12 respektive artikel 14 i gemensamma försäkringsreglerna)

(2003/C 112/60)

(Rättegångsspråk: franska)

Förstainstansrätten, första avdelningen (ordföranden B. Vesterdorf samt domarna N.J. Forwood och H. Legal; justitiesekreterare: avdelningsdirektören J. Palacio González), har den 26 februari 2003 avkunnat dom i mål T-212/01: Arnaldo Lucaccioni, St-Leonard-on-Sea (Förenade kungariket), före detta tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J.R. Iturriagoitia Bassas, avocat) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Currall och J.-L. Fagnart) angående dels talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 16 november 2000, genom vilket kommissionen avbröt behandlingen av begäran om att det skulle fastställas att sökandens yrkessjukdom förvärrats samt beslutade att inte bifalla begäran, dels begäran om skadestånd. Domslutet i denna dom har följande lydelse.

- 1) *Kommissionens beslut som delgavs sökanden genom skrivelse av den 16 november 2000 om att avbryta förfarandet enligt artikel 22 i gemensamma försäkringsreglerna och om att inte bifalla sökandens begäran om att det skulle fastställas att dennes yrkessjukdom förvärrats, ogiltigförklaras.*

- 2) *Talan ogillas i övrigt.*
- 3) *Kommissionen skall ersätta rättegångskostnaderna.*

(¹) EGT C 331 av den 24 november 2001.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 5 mars 2003

i mål T-237/01: Alcon Inc mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (¹)

(Gemenskapsvarumärke – Förfarande om ogiltigförklaring – Uttrycket BSS – Artikel 51 i förordning (EG) nr 40/94 – Absoluta registreringshinder – Artikel 7.1 d i förordning nr 40/94 – Särskiljningsförmåga som har förvärvats till följd av användning – Artikel 7.3 och 51.2 i förordning nr 40/94)

(2003/C 112/61)

(Rättegångsspråk: engelska)

I mål T-237/01, Alcon Inc, tidigare Alcon Universal Ltd, Hünenberg (Schweiz), företrätt av H. Porter, solicitor, och C. Morcom, QC, med delgivningsadress i Luxemburg, mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: S. Laitinen), med stöd av Dr. Robert Winzer Pharma GmbH, Olching (Tyskland), företräd av advokaten S.N. Schneller, angående en talan som väckts mot det beslut som fattats av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 13 juli 2001 (ärende R 273/2000-1), har förstainstansrätten (andra avdelningen), sammansatt av ordföranden, R.M. Moura Ramos, samt domarna J. Pirrung och A.W.H. Meij, justitiesekreterare: byrådirektören J. Plingers, den 5 mars 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Sökanden skall ersätta rättegångskostnaderna.*

(¹) EGT C 369, 22.12.2001.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT

av den 4 mars 2003

i mål T-316/02: Marie-Claude Girardot mot Europeiska gemenskapernas kommission⁽¹⁾

(Tjänstemän – Talan om ogiltigförklaring – Vägran att bereda tillträde till ett uttagningsprov – Fel som förekommit under det föregående administrativa förfarandet – Uppenbart att talan om ogiltigförklaring skall avvisas)

(2003/C 112/62)

(Rättegångsspråk: franska)

Förstainstansrätten, första avdelningen (ordföranden B. Vesterdorf samt domarna R. M. Moura Ramos och H. Legal; justitiesekreterare: H. Jung), har den 4 mars 2003 meddelat beslut i mål T-316/02: Marie-Claude Girardot, bosatt i L'Haye les Roses (Frankrike) (företrädd av advokaten É. Boigelot, med delgivningsadress i Luxemburg) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: F. Clotuche-Duvieusart och H. Tse-repa-Lacombe) angående en talan om ogiltigförklaring av beslutet att avslå sökandens ansökan avseende det interna uttagningsprovet KOM/R/502211/01. Beslutet lyder enligt följande:

- 1) *Talan avvisas.*
- 2) *Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.*

⁽¹⁾ EGT C 305, 7.12.2002.

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 20 februari 2003 av Société Provençale d'Achat et de Gestion (SPAG)

(Mål T-57/03)

(2003/C 112/63)

(Rättegångsspråk: franska)

Société Provençale d'Achat et de Gestion (SPAG), Marseille (Frankrike), har den 20 februari 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av advokaten Katia Manhaeve, med delgivningsadress i Luxemburg. Även Frank Dann och Andreas Backer, Frankfurt am Main (Tyskland), var part i förfarandet vid överklagandenämnden.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som andra överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån fattade den 5 december 2002 (ärende R 1072/2000-2),
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke:	Frank Dann och Andreas Backer
Sökt gemenskapsvarumärke:	Ordmärket HOOLIGAN, för varor som ingår i klass 25 – Ansökan nr 7179
Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet:	Sökanden
Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet:	Det franska och internationella ordmärket OLLI GAN, som har registrerats bland annat för varor som ingår i klass 25 (kläder)
Invändningsenhetens beslut:	Avslag på ansökan om registrering
Överklagandenämndens beslut:	Ogiltigförklaring av invändningsenhetens beslut
Grunder:	Överträdelse av artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 liksom av det juridiska begreppet förväxlingsrisk.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 24 februari 2003 av bolaget Olympic Airways

(Mål T-68/03)

(2003/C 112/64)

(Rättegångsspråk: grekiska)

Bolaget Olympic Airways, Leoforos Syngrou 96-100, 117 41 Athen, Grekland, har den 24 februari 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Denis Waelbroek, Efthimeos Bourtzalas, Julian Ellison, Mathew Hall, Andreas Kalogeropoulos, Charis Tagaras och Aristidis chitellis.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- helt eller delvis ogiltigförklara kommissionens beslut (K(2002) 4831 slutlig) av den 11 december 2002 om stöd från den grekiska staten till Olympic Airways,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden är ett flygbolag med säte i Grekland. I det ifrågasatta beslutet förklarades vissa stödbelopp för omstrukturering, som Grekland hade beviljat sökanden, vara oförenliga med den gemensamma marknaden i enlighet med artikel 87.1 EG med motiveringen att stödet inte uppfyllde de krav för beviljande som fastställts i beslut 1999/332/EG. I beslutet förklarades även ett nytt stöd oförenligt med den gemensamma marknaden, vilket Grekland beviljat sökanden i form av uppskov med dess betalning av socialförsäkringsavgifter, mervärdesskatt, den så kallade "spatosismo-avgiften" samt hyra och skatter som sökanden var skyldig flygplatsen. Kommissionen har förpliktat Grekland att vidta alla nödvändiga åtgärder för att återkräva nämnda stödbelopp hos sökanden.

Sökanden har till stöd för sin talan anfört följande:

- Uppenbart felaktig bedömning, åsidosättande av motiveringsplikten, felaktig rättstillämpning, åsidosättande av bevisbördereglererna samt åsidosättande av rätten att bli hörd vad avser kommissionens påstående att Grekland inte har uppfyllt vissa förpliktelser som det påtagit sig och som fastställts i beslut 1999/332/EG och 94/696/EG. Sökanden har vidare anfört att det har skett ett åsidosättande eller en felaktig tillämpning av artikel 87.3 c EG genom att kommissionen inte i tillräcklig mån eller på ett felaktigt sätt har undersökt frågan om huruvida det under år 1998 utdelade stödet kunde anses förenligt med nämnda bestämmelse.
- Uppenbart felaktig bedömning, åsidosättande av motiveringsplikten, felaktig rättstillämpning, åsidosättande av bevisbördereglererna, åsidosättande av rätten att bli hörd och åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen på grund av de konstateranden som kommissionen har gjort beträffande det nya stödet som Grekland beviljade sökanden i form av uppskov med nämnda avgifter, hyra och skatter.
- Maktmissbruk vad, enligt sökanden, gäller föremålet för det ifrågasatta beslutet på grund av att det i verkligheten avser att ge sökanden "nådstöten" eller i vart fall att försvaga bolaget.

- Sökanden har dessutom anfört att den sista delen av stödet som godkändes genom beslut 1999/332/EG aldrig utbetalades till bolaget och att kommissionen kände till och hade godkänt detta. Detta förhållande utgör dessutom en ändring av den omstruktureringsplan som kommissionen hade godkänt. Sökanden har mot denna bakgrund anfört att kommissionen har åsidosatt principen om skydd för berättigade förväntningar samt väsentliga föreskrifter i förfarandet, eftersom kommissionen nu påstår att den ursprungliga planen inte följdes, trots att kommission själv hade godkänt att denna plan inte skulle fullföljas. Sökanden har även anfört att det har skett ett åsidosättande av principen "ne bis in idem" i det att den ej genomförda utbetalningen av den sista delen av statsstödet utgör en sanktion från kommissionens sida, varvid denna enligt sökanden en gång för alla har uttömt sina möjligheter att ålägga sanktioner.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 3 mars 2003 av Tokai Carbon Co.

(Mål T-71/03)

(2003/C 112/65)

(Rättegångsspråk: engelska)

Tokai Carbon Co., Ltd, Tokyo, Japan, har den 3 mars 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Gerwin Van Gerven och Thomas Franchoo, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara artikel 3 i kommissionens beslut av den 17 december 2002 (ärende COMP/E-2/37.667 – Specialgrafit), till den del sökanden genom beslutet åläggs böter om 6,97 miljoner euro eller, i andra hand, nedsätta bötesbeloppet i väsentlig grad, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Överklagandet avser ett beslut från kommissionen av den 17 december 2002 som fattats enligt ett förfarande enligt artikel 81 i EG-fördraget och artikel 53 i EES-avtalet, enligt vilket vissa företag, däribland Tokai, åsidosatt konkurrensrätten i Europeiska gemenskapen och Europeiska ekonomiska samarbetsområdet genom fastställande av priser, utbyte av marknadsinformation, fastställande av handelsvillkor och uppdelning av kunder i fråga om isostatisk grafit.

Sökanden, ett japanskt företag som tillverkar karbonprodukter, bestrider inte omständigheterna avseende dess deltagande i överträdelsen. Sökanden yrkar att böterna upphävs eller att bötesbeloppet sätts ned i väsentlig grad.

Till stöd för sitt yrkande har sökanden gjort gällande följande:

- Kommissionen har åsidosatt artikel 253 EG, proportionalitetsprincipen, likabehandlingsprincipen och principen non bis in idem och har överskridit sina befogenheter, eftersom den inte beaktade försäljningar och marknadsandelar i EES då den fastställde vilken påverkan var och en av företagen haft på konkurrensen och bötesbeloppets storlek. Sökandeföretaget har i detta avseende understrukt att det alltid varit mindre aktivt på marknaden inom EES-området, eftersom dess naturliga marknad är Asien och Fjärran östern.
- Kommissionen gjorde ett uppenbart bedömningsfel då den felaktigt bedömde storleken på den relevanta marknaden, eftersom de uppgifter på vilka den grundat det ifrågasatta beslutet visar att sökandens andel på den relevanta marknaden är lägre än 10 procent, medan Tokai Carbon Co., Ltd. hade placerats i kategorin företag vars marknadsandel är mellan 10 och 20 procent.
- Kommissionen har felaktigt tillämpat meddelandet om befrielse från eller nedsättning av böter i kartell ärenden genom att inte ge Tokai en nedsättning av bötesbeloppet enligt del C, eftersom sökanden ingett avgörande bevis avseende de perioder under vilka UCAR International Inc. inte deltog i kartellen.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 3 mars 2003 av Toyo Tanso Co., Ltd.**(Mål T-72/03)**

(2003/C 112/66)

(Rättegångsspråk: engelska)

Toyo Tanso Co., Ltd., Osaka, Japan, har den 3 mars 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Jean-François Bellis och Stephanie Reinart, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- nedsätta de böter som sökanden ålagts,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden är ett litet japanskt företag som är specialiserat på framställning av specialgrafit. I kommissionens beslut i ärendet COMP/E-2/37.667 – Specialgrafit, fastställde kommissionen att sökanden liksom sju andra företag åsidosatt artikel 81.1 i EG-fördraget och artikel 53.1 i EES-avtalet avseende isostatisk specialgrafit. Sökanden yrkar nedsättning av de böter som den åläggs enligt artikel 3 i beslutet.

Till stöd för sin talan gör sökanden gällande att kommissionen har åsidosatt sökandens rätt till försvar och åsidosatt flera gemenskapsrättsliga principer, såsom proportionalitetsprincipen, likabehandlingsprincipen och rättssäkerhetsprincipen.

Enligt sökanden har kommissionen felaktigt vid beräkningen av sökandens böter utgått från sökandens globala omsättning och marknadsandel. Sökanden gör gällande att kommissionen har åsidosatt sökandens rätt till försvar, eftersom det i meddelandet om anmärkningar angavs att kartellen utanför EES inte omfattades av dess tillämpningsområde och inte angavs vilken betydelse kommissionen tillmätt varans globala omsättning och marknadsandel då den fastställde utgångsbeloppet för böterna. Enligt sökanden var överträdelsen inte global och kommissionen överskred sina befogenheter då den grundade sig på denna omständighet för att fastställa utgångsbeloppet för beräkningen av bötesbeloppet.

Sökanden har tillagt att kommissionen vid fastställandet av utgångsbeloppet för beräkningen av bötesbeloppet inte beaktade sökandens mindre totala storlek i jämförelse med storleken av de andra företag som deltog i överträdelsen. Enligt sökanden borde kommissionen ha nedjusterat böterna för sökandena.

Sökanden gör slutligen gällande att dess samarbete vid undersökningen skulle leda till en nedsättning med 50 procent i stället för 35 procent. Sökanden anför att den frivilligt gav kommissionen bevis för att överträdelsen påbörjats tidigare än vad kommissionen kände till.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 28 februari 2003 av Banco Comercial dos Açores SA

(Mål T-75/03)

(2003/C 112/67)

(Rättegångsspråk: portugisiska)

Banco Comercial dos Açores SA har den 28 februari 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden, som har säte i Ponta Delgada, Azorerna, Rua Dr. José Bruno Tavares Carreiro, Edifício BCA, företräds av advokaterna Carlos Botelho Moniz och Margarida Rosado da Fonseca.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara den avslutande delen av artikel 1 samt artiklarna 2, 3 och 4 i kommissionens beslut av den 11 december 2002 angående de bestämmelser i lagstiftningen om anpassning av det nationella skattesystemet till de särskilda förhållandena i den autonoma regionen Azorerna som rör sänkning av inkomstskattesatserna, till den del beslutet rör skatteförmåner för företag som bedriver sådan finansiell verksamhet som avses i avdelning J (nr 65, 66 och 67) i Europeiska gemenskapens statistiska näringsgrensindelning (NACE, Rev. 1.1),
- förplikta Europeiska gemenskapernas kommission att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen har i det ifrågasatta beslutet ansett att de förmånliga inkomstskattesatser för finansiella tjänster som föreskrivs i de för Azorerna gällande skattebestämmelserna är oförenliga med den gemensamma marknaden.

Sökanden åberopar följande grunder:

- Felaktig tillämpning av artikel 87. Det är fråga om bestämmelser med allmän giltighet som inte innebär något statligt stöd i den mening som avses i artikel 87 EG. Kommissionen har under alla omständigheter inte styrkt att handeln mellan medlemsstaterna påverkas.
- Beslutet grundas på felaktiga förutsättningar. De i det ifrågasatta beslutet angivna strukturella nackdelarna gäller även företag som bedriver finansiell verksamhet, på samma sätt som de gäller företag som bedriver annan verksamhet.
- Åsidosättande av formföreskrifter genom att beslutet är bristfälligt motiverat.
- Åsidosättande av likabehandlingsprincipen.
- Åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen och principen om skydd för berättigade förväntningar.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 4 mars 2003 av Feralpi Siderurgica S.p.A.

(Mål T-77/03)

(2003/C 112/68)

(Rättegångsspråk: italienska)

Feralpi Siderurgica S.p.A. har den 4 mars 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Gian Michele Roberti, Alessandra Franchi och Isabella Perego, samtliga i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- helt eller delvis ogiltigförklara kommissionens beslut av den 17 december 2002 om ett förfarande enligt artikel 65 i EKSG-fördraget (COMP/37.956 – armeringsjärn),
- upphäva eller sätta ned det bötesbelopp som påfördes genom artikel 2 i detta beslut, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Förevarande talan avser samma beslut som ifrågasätts i mål T-27/03, S.P. mot kommissionen.

Grunderna och huvudargumenten motsvarar dem som åberopats i ovannämnda mål.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 4 mars 2003 av Haladjian Frères

(Mål T-78/03)

(2003/C 112/69)

(Rättegångsspråk: franska)

Företaget Haladjian Frères, Sorgues (Frankrike) har den 4 mars 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Nicole Coutrelis, delgivningsadress: Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- fastställa, i enlighet med artikel 232 EG, att kommissionen förfarit passivt genom att inte fatta något beslut till följd av det klagomål som företaget Haladjian ingav den 18 oktober 1993,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden gav för nära tio år sedan in ett klagomål till kommissionen avseende att Caterpillar överträtt artiklarna 81 och 82 i EG-fördraget. Sökanden har angett att utredningen i ärendet har tagit onormalt lång tid och att kommissionen först åtta år senare sände sökanden en skrivelse, i vilken kommissionen angav att den avsåg avvisa sökandens klagomål. Sökanden yttrade sig över denna skrivelse och väntade i ett år innan den formellt anmodade kommissionen. Sökanden har i övrigt anfört att kommissionen den dag då talan väcktes ännu inte tagit ställning.

Till stöd för sin talan har sökanden åberopat att kommissionen varit skyldig att vidta åtgärder till följd av sökandens yttrande. Kommissionen var således tvungen att antingen inleda ett förfarande mot det företag som utgjorde föremål för klagomålet eller att fatta ett slutgiltigt beslut om att avvisa klagomålet.

Sökanden har dessutom hävdats att kommissionen inte tagit ställning inom rimlig tid, eftersom kommissionen 16 månader efter det att sökanden yttrade sig och nio år efter det att det ursprungliga klagomålet gavs in fortfarande inte tagit ställning slutgiltigt.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 27 februari 2003 av bolaget Industrie Riunite Odolesi I.R.O. S.p.A.

(Mål T-79/03)

(2003/C 112/70)

(Rättegångsspråk: italienska)

Industrie Riunite Odolesi I.R.O. S.p.A. har den 27 februari 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Andrea Giardina, i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det omtvistade beslutet,
- i andra hand upphäva eller sätta ned de böter som IRO påfördes genom beslutet, och
- under alla omständigheter förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Förevarande talan avser samma beslut som ifrågasätts i mål T-27/03, S.P. mot kommissionen.

Grunderna och huvudargumenten motsvarar dem som åberopats i ovannämnda mål.

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 3 mars 2003 av Mast-Jägermeister AG

(Mål T-81/03)

(2003/C 112/71)

(Rättegångsspråket skall fastställas i enlighet med artikel 131.2 i rättegångsreglerna – ansökan är avfattad på tyska)

Mast-Jägermeister AG, Wolfenbüttel (Tyskland) har den 3 mars 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av advokaten Chr. Drzymalla, i egenskap av ombud. Även Licorera Zacapaneca S.A., Zacapa (Guatemala) var part i förfarandet vid överklagandenämnden.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) fattade den 19 december 2002 (ärende R 412/2002-1),
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke:	Licorera Zacapaneca S.A.
Sökt gemenskapsvarumärke:	Figurmärket "VENADO", för varor som ingår i klasserna 32 och 33 (bland annat mineral- och kolsyrat vatten samt andra icke alkoholhaltiga drycker, rom, rombaserade likörer och brännvin) – Ansökan nr 986455
Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet:	Sökanden
Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet:	Figurmärket som föreställer ett hjorthuvud med ett kors för varor som ingår i klasserna 18, 25, 32 och 33 (bland annat paraplyer, kläder, icke alkoholhaltiga drycker som ingår i klass 32, vin och sprit) – Märke nr 337337

Invändningsenhetens beslut:

Ansökan avslås

Överklagandenämndens beslut:

Sökandens invändning ogillas

Grunder:

- Åsidosättande av artikel 73 i förordning (EG) nr 40/94
- Felaktig tillämpning av artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94
- Oriktig bedömning av varumärkens likhet.

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 3 mars 2003 av Mast-Jägermeister AG

(Mål T-82/03)

(2003/C 112/72)

(Rättegångsspråket skall fastställas i enlighet med artikel 131.2 i rättegångsreglerna – ansökan är avfattad på tyska)

Mast-Jägermeister AG, Wolfenbüttel (Tyskland) har den 3 mars 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av advokaten Chr. Drzymalla, i egenskap av ombud. Även Licorera Zacapaneca S.A., Zacapa (Guatemala) var part i förfarandet vid överklagandenämnden.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) fattade den 19 december 2002 (ärende R 382/2002-1),
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Licorera Zacapaneca S.A.

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärket "VENADO", för varor som ingår i klasserna 32 och 33 (bland annat mineral- och kolsyrat vatten samt andra icke alkoholhaltiga drycker, rom, rombaserade likörer och brännvin) – Ansökan nr 986000

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Sökanden

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Figurmärket som föreställer ett hjorthuvud med ett kors för varor som ingår i klasserna 18, 25, 32 och 33 (bland annat paraplyer, kläder, icke alkoholhaltiga drycker som ingår i klass 32, vin och sprit) – Märke nr 337337

Invändningsenhetens beslut: Ansökan avslås

Överklagandenämndens beslut: Sökandens invändning ogillas

Grunder:

- Åsidosättande av artikel 73 i förordning (EG) nr 40/94
- Felaktig tillämpning av artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94
- Oriktig bedömning av varumärkens likhet.

Talan mot Europeiska unionens råd väckt den 28 februari 2003 av Maurizio Turco

(Mål T-84/03)

(2003/C 112/73)

(Rättegångsspråk: engelska)

Maurizio Turco, Pulsano (Italien), har den 28 februari 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska unionens råd. Sökanden företräds av advokaterna O. W. Brouwer och Thomas Janssens.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara rådets beslut att vägra sökanden tillgång till dels vissa lagförslag innehållande medlemsstaters ståndpunkter, dels ett rättslig utlåtande av rådets rättsavdelning, och
- förplikta rådet att ersätta sökandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Sökanden är en italiensk ledamot av Europaparlamentet. Den 22 oktober 2002 begärde sökanden hos rådet tillgång till de handlingar som angavs på dagordningen för det 2455:e rådsmötet (rättsliga och inrikes frågor) som hölls i Luxemburg den 14 och den 15 oktober 2002. I sitt svar, daterat den 5 november 2002 angav rådet att sökanden gavs full tillgång till de flesta av de handlingar han efterfrågat. Beträffande tre lagförslag angav rådet emellertid att sökanden endast skulle få tillgång till vissa delar och, i synnerhet, att tillgång inte kunde beviljas för de delar av förslagen där de nationella delegationernas ståndpunkter i de frågor som diskuterats framgick. Rådet vägrade även tillgång till en fjärde handling som innehöll ett rättsligt utlåtande av dess rättsliga avdelning.

Till stöd för sina yrkanden åberopar sökanden följande:

- Genom att vägra tillgång till de ovannämnda handlingarna har rådet åsidosatt dels artikel 4.2 och 4.3 i förordning EG/1049/2001⁽¹⁾, dels proportionalitetsprincipen.
- Rådet har åsidosatt artikel 253 EG och artikel 7.1 och 7.2 i förordning EG/1049/2001 genom att inte ange en tillräcklig motivering till sitt beslut.
- Rådet har kränkt medborgarnas grundläggande politiska och civila rättigheter som garanteras i internationella och europeiska konventioner och har åsidosatt Europeiska unionens fördrag, i synnerhet artikel 6 EU, genom att såsom lagstiftare censurera medlemsstaternas ståndpunkter.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145 den 30 maj 2001, s. 43).

**Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt
den 6 mars 2003 av Holcim**

(Mål T-86/03)

(2003/C 112/74)

(Rättegångsspråk: franska)

Bolaget Holcim, Paris, har den 6 mars 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Marie-Pia Hutin-Houillon, delgivningsadress: Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- förplikta kommissionen att utge 1 488 287,50 euro, motsvarande den ränta som skall återbetalas till bolaget Holcim, vilket har trätt i bolagets Cedests ställe,
- till detta belopp lägga dröjsmålsränta som skall löpa från den 27 juli 2000 fram till dagen då dom avkunnas i förevarande mål,
- fastställa att ränta skall utgå på dessa belopp från dagen då dom avkunnas i förevarande mål till dess full betalning sker.

Grunder och huvudargument

Genom beslut 94/815/EG ålade svaranden bolaget CEDEST SA böter med ett belopp av 2 522 000 ecu för bolagets överträdelse av dåvarande artikel 85.1 i EG-fördraget. Efter det att CEDEST väckt talan om ogiltigförklaring (Mål T-38/95) ogiltigförklarade förstainstansrätten, genom dom av den 15 mars 2000, kommissionens beslut vad avser CEDEST. Till följd av denna dom återbetalade svaranden bötesbeloppet till CEDEST men avslog bolagets begäran om att ränta skulle utgå på detta belopp för perioden från den 7 maj 1995 (CEDEST:s betalning av böterna) till den 27 juli 2000 (kommissionens återbetalning av böterna).

Sökanden har väckt förevarande talan och har anfört att den till följd av en fusion genom absorption har trätt i CEDEST:s ställe. Sökanden har till stöd för sin talan anfört att betalningen av dröjsmålsränta på bötesbeloppet utgjorde en åtgärd för att verkställa beslutet om ogiltigförklaring som svaranden var skyldig att vidta trots att svaranden inte förfarit vårdslöst. Sökanden anser sig på grund av svarandens underlåtenhet i detta avseende ha rätt att med stöd av artikel 233 andra stycket EG väcka talan om skadestånd enligt artikel 288 andra stycket EG.

**Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt
den 5 mars 2003 av Intech EDM AG**

(Mål T-87/03)

(2003/C 112/75)

(Rättegångsspråk: tyska)

Intech EDM AG, Losone (Schweiz), har den 5 mars 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Karl, i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 17 december 2002 (ärende COMP/E-2/37.667 – Specialgrafit),
- i andra hand, nedsätta de böter som sökanden ålagts enligt artikel 3 h i beslutet,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden säljer isostatiskt pressad specialgrafit, men tillverkar den inte själv. Företagets försäljningsverksamhet på den europeiska marknaden för specialgrafit sker på grundval av ett samarbetsavtal med Ibiden Co. Ltd., en japansk producent av isostatisk specialgrafit. Kommissionen har fastställt att sökanden, Intech EMD BV (som tidigare var ett moderbolag till sökanden), och olika tillverkare av isostatisk specialgrafit (däribland Ibiden) har deltagit i ett olagligt avtal och/eller ett samordnat förfarande, som har påverkat marknaden för isostatisk specialgrafit i den Europeiska gemenskapen och i det Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Efter kommissionens beslut deltog sökanden på europeisk och regional nivå från februari 1994 till maj 1997.

Grunderna och huvudargumenten motsvarar dem som anförts i mål T-74/03 (Intech EMD B.V. mot kommissionen).

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 6 mars 2003 av Fédération des Industries Condimentaires de France m.fl.

(Mål T-90/03)

(2003/C 112/76)

(Rättegångsspråk: franska)

Fédération des Industries Condimentaires de France, Paris, Confédération Générale des Producteurs de Lait de Brebis et des Industries de Roquefort, Millau (Frankrike), Comité Économique Agricole Régional Fruits et Légumes de Bretagne, St-Martin-des-Champs (Frankrike), Comité Interprofessionnel des Palmipèdes à Foie Gras, Paris, har den 6 mars 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökandena företräds av advokaterna Michel-Jean Jacquot och Olivier Prost.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- förplikta kommissionen att ersätta sökandena (samt deras medlemmar som lidit skada) för den ekonomiska skada de har lidit under perioden från och med den 29 juli 1999 till och med den 9 juli 2002 med ett belopp av 9 805 251 euro för Fédération des Industries Condimentaires de France, med 5 190 000 euro för Confédération Générale des Producteurs de Lait de Brebis et des Industries de Roquefort, med 33 451 860 euro för Comité Économique Agricole Régional Fruits et Légumes de Bretagne och med 4 925 000 euro för Comité Interprofessionnel des Palmipèdes à Foie Gras, eller med varje annat belopp som anses skäligt med förbehåll för senare ändringar,
- förplikta kommissionen att ersätta sökandena (samt deras medlemmar) för den ideella skada de har lidit under perioden från och med den 29 juli 2002 till och med den 9 juli 2002 med ett belopp om 200 000 euro för var och en av de fyra sökandena eller med varje annat belopp som anses skäligt med förbehåll för senare ändringar,
- förplikta kommissionen att ersätta sökandena (samt de av deras medlemmar som har lidit skada) för den ekonomiska skada de har lidit till följd av beslutet av den 9 juli 2002 (ända till dess att sökandenas produkter utesluts från listan med amerikanska åtgärder) med ett belopp om 3 268 417 euro per år för Fédération des Industries Condimentaires de France, med 1 730 000 euro per år för Confédération Générale des

Producteurs de Lait de Brebis et des Industries de Roquefort, med 11 150 620 euro per år för Comité Économique Agricole Régional Fruits et Légumes de Bretagne, och med 1 641 666 euro per år för Comité Interprofessionnel des Palmipèdes à Foie Gras, eller med varje annat belopp som anses skäligt med förbehåll för senare ändringar,

- förplikta kommissionen att ersätta sökandena (samt deras medlemmar) för den ideella skada de har lidit till följd av beslutet av den 9 juli 2002 med ett belopp om 200 000 euro för var och en av de fyra sökandena (skada för företagets anseende i Förenta staterna) och med 200 000 euro för var och en av de fyra sökandena (skada för företagets trovärdighet), eller med varje annat belopp som anses skäligt med förbehåll för senare ändringar,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i förevarande mål.

Grunder och huvudargument

Föremålet för förevarande talan gäller ersättning av den påstådda skada som uppstått till följd av kommissionens förmenta överksamhet i förhållande till de vedergällningsåtgärder som vidtagits av Förenta staterna inom ramen för WTO, efter det att gemenskapen antagit bestämmelser rörande förbud mot import av vissa ämnen med hormonell verkan ⁽¹⁾. Dessa åtgärder har tillämpats selektivt. När det gäller senap, Roquefortost, schalottenlök och gåslever (berörda produkter i förevarande mål) tillämpades de amerikanska åtgärderna i förhållande till alla medlemsstaterna med undantag av Förenade kungariket.

Kommissionens överksamhet har sin grund i dess beslut 2002/604/EG om avslutande av ett undersökningsförfarande beträffande handelshinder enligt rådets förordning (EG) nr 3286/94 bestående av handelsbruk som upprätthålls av Amerikas förenta stater i fråga om import av beredd senap ⁽²⁾. Sökandena har väckt talan om ogiltigförklaring ⁽³⁾ avseende detta beslut.

Sökandena anser att kommissionen har ådragit sig ett utomobligatoriskt ansvar genom att

- förhålla sig överksam efter att Förenta staterna vidtagit de ifrågavarande åtgärderna. Sökandena gör härvidlag gällande att artiklarna 113 och 211 EG har åsidosatts genom att hävda att kommissionen genom att förhålla sig överksam utan ord har godtagit de amerikanska åtgärderna vilket ifrågasätter den gemensamma handelspolitikens själva logik,

— anta sitt beslut av den 9 juli 2002. Sökandena har beträffande denna aspekt hänvisat till de grunder och argument som åberopats i det ovannämnda målet T-317/02.

(1) Se bland annat rådets direktiv 96/22/EG av den 29 april 1996 om förbud mot användning av vissa ämnen med hormonell och tyreostatisk verkan samt av β -agonister vid animalieproduktion och om upphävande av direktiv 81/602/EEG, 88/146/EEG och 88/299/EEG (EGT L 125, 23.5.1996 s. 3).

(2) EGT L 195, 24.7.2002, s. 72.

(3) Mål T-317/02 (EGT C 323, 21.12.2002, s. 37).

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 10 mars 2003 av SGL Carbon AG

(Mål T-91/03)

(2003/C 112/77)

(Rättegångsspråk: tyska)

SGL Carbon AG, Wiesbaden (Tyskland) har den 10 mars 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna M. Klusmann och P. Niggemann, i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det ifrågasatta beslutet, till den del det berör sökanden,
- i andra hand, nedsätta det bötesbelopp som sökandens ålagts till ett rimligt belopp,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden tillverkar grafitprodukter, däribland även "specialgrafit". Kommissionen har fastslagit att sökanden och andra tillverkare av isostatisk specialgrafit har deltagit i ett rättsstridigt avtal och/eller ett samordnat förfarande, som har påverkat marknaden för isostatisk specialgrafit i den Europeiska gemenskapen och i det Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. De ifrågasatta överträdelserna avser till största delen perioden juli 1993 till februari 1998. Kommissionen har dessutom fastslagit att sökanden och UCAR, en annan tillverkare av

specialgrafit, vidare åsidosatt artikel 81.1 EG, eftersom de under perioden februari 1993 till november 1996 deltagit i avtal och samordnade förfaranden på området hårdpressad specialgrafit. Genom det ifrågasatta beslutet har kommissionen ålagt sökanden böter om 18,94 miljoner euro på området isostatiskt pressad specialgrafit och böter om 8,81 miljoner euro på området hårdpressad specialgrafit.

Sökanden har åberopat följande fem grunder:

- Åsidosättande av principen *ne bis in idem* och proportionalitetsprincipen. Sökanden har gjort gällande att kommissionen har åsidosatt förbudet mot dubbel lagföring, eftersom den i beslutet inte beaktade de böter som redan hade ålagts i Nordamerika för den internationella delen av kartellen och eftersom den genomfört ett annat bötesförfarande på området för grafitelektroder bland annat mot sökanden. För det andra har sökanden gjort gällande att även om det kunnat inledas ytterligare ett förfarande, skulle kommissionen då bötesbeloppet fastställdes ha tagit hänsyn till de böter som redan ålagts sökanden.
- Åsidosättande av den kontradiktoriska principen och sökandens rätt till försvar. Sökanden har gjort gällande att kommissionen i sitt beslut överraskande gjorde en ny bedömning av LCL:s och sökandens deltagande i överträdelserna och den därför fråntagit sökanden möjligheten att ta ställning i detta avseende under det administrativa förfarandet. Kommissionen har vidare utpekat handläggare, som enligt sökanden inte behärskar det tyska språket i tillräcklig grad, vilket medfört att vad sökanden anfört inte beaktats i tillräcklig mån.
- Åsidosättande av väsentliga formkrav och av motiveringskyldigheten enligt artikel 253 EG, eftersom kommissionen har grundat sitt beslut på felaktiga eller otillräckliga marknadsuppgifter.
- Åsidosättande av artikel 15.2 i förordning 17/62/EG, eftersom kommissionen felaktigt fastställt bötesbeloppet. Sökanden gör gällande att det sätt på vilket kommissionen vid fastställandet av böterna tagit hänsyn till överträdelsernas allvar är rättsstridigt, att kommissionen felaktigt ansett att sökanden har haft en ledande roll i kartellen, att det högsta bötesbeloppet överskridits, att kommissionen har underlåtit att beakta sökandens insolvens och att den inte tagit hänsyn till att sökanden samarbetat.

Sökanden gör vidare gällande att de räntebelopp som lagts till böterna är rättsstridiga.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 5 mars 2003 av Luis Escobar Guerrero

(Mål T-92/03)

(2003/C 112/78)

(Rättegångsspråk: franska)

Luis Escobar Guerrero, Luxemburg, har den 5 mars 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Albert Coolen, Jean-Noël Louis, Etienne Marchal och Sébastien Orlandi med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut att inte uppta sökanden i förteckningen över tjänstemän som befordrats till lönegrad A 5 under befordringsomgången 2002, vilket beslut följer av offentliggörandet i administrativa meddelanden nr 40-2002 av den 17 maj 2002,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden har till stöd för sin talan åberopat ett åsidosättande av motiveringsplikten. Han har även åberopat ett åsidosättande av artikel 45 i tjänsteföreskrifterna, likabehandlingsprincipen, principen om tjänstemännens möjlighet att göra karriär, principen om god förvaltningssed och principen om god personaladministration.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 4 mars 2003 av Spyros Konidaris

(Mål T-93/03)

(2003/C 112/79)

(Rättegångsspråk: franska)

Spyros Konidaris, med hemvist i Overijse (Belgien) har den 4 mars 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Albert Coolen, Jean-Noël Louis och Etienne Marchal, advokaterna, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut om att avslå sökandens ansökan om tjänsten i lönegraden A 2 som direktör vid generaldirektoratet Informationssamhället, direktorat A "Kommunikationstjänster: politik och regelverk",
- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 29 mars 2002 om att tillsätta tjänsten med en annan sökande,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden som är tjänsteman vid kommissionen motsätter sig kommissionens beslut att avslå hans ansökan om tjänsten som direktör vid generaldirektoratet Informationssamhället, direktorat A "Kommunikationstjänster: politik och regelverk".

Till stöd för sin talan gör sökanden gällande att det föreligger

- ett åsidosättande av motiveringskyldigheten,
- ett åsidosättande av artiklarna 4, 7, 27 tredje stycket, 29.1 a och 45 i tjänsteföreskrifterna,
- ett åsidosättande av principen om likabehandling och icke-diskriminering,
- en uppenbart oriktig bedömning,
- samt en överträdelse av de av kommissionen antagna riktlinjerna för tjänstetillsättningar i lönegraderna A 1 och A 2.

Dessutom hävdar sökanden att de yrkesmässiga krav som uppställs i meddelandet om ledig tjänst är ogiltiga för såvitt de är otillräckliga för att garantera tillsättningen av en tjänsteman som kan utföra arbetsuppgifterna med högsta kompetens, prestationsförmåga och oberoende ställning.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 10 mars 2003 av Ferriere Nord S.p.A.

(Mål T-94/03)

(2003/C 112/80)

(Rättegångsspråk: italienska)

Ferriere Nord S.p.A. har den 10 mars 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Wilma Viscardini, Gabriele Donà och Elena Perricone, samtliga i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- i första hand, med stöd av artikel 230 EG, ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut K(2002) 5087 slutlig av den 17 december 2002, vilket delgavs den 30 december 2002, varigenom sökanden förpliktades att betala böter motsvarande 3 750 000 euro efter ett förfarande enligt artikel 65 i EKSG-fördraget (COMP/37.956 – armeringsjärn),
- i andra hand delvis ogiltigförklara beslut K(2002) 5087 slutlig, och till följd härav sätta ned bötesbeloppet, och
- under alla omständigheter förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Förevarande talan avser samma beslut som ifrågasätts i mål T-27/03, S.P. mot kommissionen. Grunderna och huvudargumenten motsvarar dem som åberopats i ovannämnda mål. Sökanden gör gällande att rätten till försvar har åsidosatts, eftersom det i meddelandet om anmärkningar inte gjordes någon bedömning av samverkans inverkan på handeln inom gemenskapen. Därutöver gör sökanden särskilt gällande att det gjordes en felaktig bedömning av hur länge sökanden deltog i samverkan och vad gäller grundpriserna och priserna för extra kostnader för storlek samt vad gäller begränsningen av produktionen och/eller försäljningen.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 8 mars 2003 av Asociación de Empresarios de Estaciones de Servicio de la Comunidad Autónoma de Madrid och Federación Catalana de Estaciones de Servicio

(Mål T-95/03)

(2003/C 112/81)

(Rättegångsspråk: spanska)

Asociación de Empresarios de Estaciones de Servicio de la Comunidad Autónoma de Madrid och Federación Catalana de Estaciones de Servicio, båda med säte i Madrid, har den 8 mars 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökandena företräds av advokaterna José María Jiménez Laiglesia och Marta Delgado Echevarría, i egenskap av ombud.

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 13 november 2002 att inte framföra några invändningar mot den första övergångsbestämmelsen i kungligt lagdekret nr 6/2000 om nödtåtgärder för främjande av konkurrensen inom marknaderna för varor och tjänster.
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökandena i förevarande mål, vilka representerar nästan samtliga bensinstationer i Spanien, motsätter sig kommissionens passivitet ifråga om befrielsen för vissa stormarknader från skyldigheten att erhålla myndighets tillstånd för att ändra gränserna i stadsplaneringen, för bebyggelse och användningsområde. Denna befrielse infördes i den spanska rättsordningen genom den första övergångsbestämmelsen i kungligt lagdekret 6/2000 av den 23 juni 2000 om nödtåtgärder för främjande av konkurrensen inom marknaderna för varor och tjänster. Det angivna syftet med denna befrielse, som sökandena anser utgöra ett stöd, var att underlätta inrättandet av bensinstationer i dessa stormarknader och därigenom främja konkurrensen inom marknaden för detaljhandel med oljeprodukter.

I det omtvistade beslutet anges att den ifrågasatta åtgärden inte utgör ett statligt stöd eftersom den inte innebär en överföring av allmänna medel.

Till stöd för sina påståenden åberopar sökandena följande:

- Den ifrågasatta åtgärden innebär en omedelbar och vederlagsfri förmögenhetsöverföring till parternas förmån eftersom den medför en exceptionell omklassificering av den mark på vilka stormarknaderna är belägn samt upphäver de förpliktelser, utgifter och administrativa bemyndiganden som normalt är en förutsättning för att kunna inrätta en bensinstation och den innebär också att staten ger avkall på de motprestationer, av ekonomisk art eller vilka kan värderas i pengar, som normalt brukar krävas.
- Kommissionen har gjort en uppenbart oriktig bedömning, i det att den gjort en ofullständig och felaktig undersökning av den nationella plan- och byggglagstiftningen, vilket påverkat beslutet ifråga om överföring av allmänna medel och dess därav följande tolkning av artikel 87.1 i fördraget.

- Kommissionen har gjort en uppenbart oriktig bedömning av rättspraxis och de gemenskapsrättsliga bestämmelserna ifråga om det i artikel 87.1 i fördraget angivna villkoret som innebär att stödet skall beviljas av staten eller med statliga medel. Härvid görs gällande att man inte vare sig genom gemenskapens rättspraxis eller bestämmelserna om statsstöd kan sluta sig till att det krävs att de medel som de nationella myndigheterna avstår från formellt sett finns upptagna i statens budget.
- Kommissionen har åsidosatt principen om god förvaltningsledning genom att inte framföra några invändningar mot den ifrågasatta åtgärden genom att påskynda det formella undersökningsförfarandet enligt artikel 88.2 i fördraget.

Sökandena gör vidare gällande att kommissionen har åsidosatt motiveringsskyldigheten.

—————

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 10 mars 2003 av Manel Camós Grau

(Mål T-96/03)

(2003/C 112/82)

(Rättegångsspråk: franska)

Manuel Camós Grau, Bryssel, har den 10 mars 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Marc-Albert Lucas.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara OLAF:s beslut av den 17 maj 2002 att utesluta en av utredarna från byråns utredning av (IRELA) samtidigt som OLAF lätit det utredningsarbete och de beslut om utredningens bedrivande bestå, som utförts och fattats av denne utredare eller med dennes medverkan, utan att detta arbete och dessa beslut omprövats eller upphävts eller att det förordnats om förnyat utredningsarbete,
- ogiltigförklara OLAF:s beslut av den 29 november 2002 om tyst avslag på hans administrativa klagomål av den 29 juli 2002 beträffande beslutet av den 17 maj 2002,

- förplikta kommissionen att till honom betala skadestånd för den ideella skada han åsamkats med ett belopp som preliminärt och i överensstämmelse med rätt och billighet (ex aequo et bono) uppskattas till 10 000 euro,
- förplikta kommissionen att till honom betala skadestånd för den skada hans karriär åsamkats med ett belopp som preliminärt uppgår till 1 euro,
- förplikta kommissionen att ersätta honom för de kostnader han fått bära för sitt försvar inom ramen för utredningen och för hans administrativa klagomål beträffande beslutet av den 17 maj 2002, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden är tjänsteman vid kommissionen. Under år 1993–1997 bistod han sin överordnade som ingick i verkställande kommittén för Institutet för förbindelserna med Latinamerika (IRELA). När Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) inledde en internutredning beträffande IRELA informerades sökanden om möjligheten att även han kunde vara inblandad i finansiella oegentligheter. Sökanden begärde att OLAF:s direktör skulle skaffa sig upplysningar om en eventuell jävssituation beträffande en av utredarna och att, i förekommande fall, vidta nödvändiga åtgärder för att garantera att utredningen bedrevs opartiskt. Genom det ifrågasatta beslutet beslöt OLAF:s direktör att utesluta denna utredare från utredningen men lät det utredningsarbete och de beslut som utförts eller fattats av denne, eller med dennes medverkan bestå.

Sökanden har åberopat fyra grunder till stöd för sin talan:

- Åsidosättande av artikel 25.2 i tjänsteföreskrifterna eftersom det ifrågasatta beslutet inte meddelats honom och det inte var tillräckligt motiverat.
- Åsidosättande av skyldigheten att bevisa att utredningen bedrivs rättsenligt.
- Uppenbart felaktig bedömning i det att det ifrågasatta beslutet tycks vara motiverat av det förhållandet att den berörda utredaren inte har deltagit i kontrollen eller i handläggningen av det aktuella fallet.
- Åsidosättande av principerna om att utredningar skall vara rättvisa och opartiska.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 5 mars 2003 av Ferriera Valsabbia S.p.A. och Valsabbia Investimenti S.p.A.

(Mål T-97/03)

(2003/C 112/83)

(Rättegångsspråk: italienska)

Ferriera Valsabbia S.p.A. och Valsabbia Investimenti S.p.A. har den 5 mars 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Denis Fosselard, Piero Fattori och Gennaro d'Andria, samtliga i egenskap av ombud.

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara artikel 1 i beslutet, till den del artikeln avser sökandena,
- i andra hand ogiltigförklara artikel 1 i beslutet i den mån det görs gällande att sökandena deltagit i en överträdelse före den 13 februari 1996,
- ogiltigförklara artikel 2 i beslutet, till den del artikeln avser sökandena,
- i andra hand ändra artikel 2 i beslutet i syfte att upphäva eller sätta ned de böter som sökandena påfördes, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Förevarande talan avser samma beslut som ifrågasätts i mål T-27/03, S.P. mot kommissionen ⁽¹⁾. Grunderna och huvudargumenten motsvarar dem som åberopats i ovannämnda mål.

⁽¹⁾ Ännu inte publicerat i EUT.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 5 mars 2003 av Alfa Acciai S.p.A.

(Mål T-98/03)

(2003/C 112/84)

(Rättegångsspråk: italienska)

Alfa Acciai S.p.A. har den 5 mars 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Denis Fosselard, Piero Fattori och Gennaro d'Andria, samtliga i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara artikel 1 i beslutet, till den del artikeln avser sökanden,
- i andra hand ogiltigförklara artikel 1 i beslutet i den mån det görs gällande att sökanden deltagit i en överträdelse före den 13 februari 1996,
- ogiltigförklara artikel 2 i beslutet, till den del artikeln avser sökanden,
- i andra hand ändra artikel 2 i beslutet i syfte att upphäva eller sätta ned de böter som sökanden påfördes, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Förevarande talan avser samma beslut som ifrågasätts i mål T-27/03, S.P. mot kommissionen ⁽¹⁾. Grunderna och huvudargumenten motsvarar dem som åberopats i ovannämnda mål.

⁽¹⁾ Ännu inte publicerat i EUT.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 14 mars 2003 av Maison de l'Europe Avignon-Méditerranée

(Mål T-100/03)

(2003/C 112/85)

(Rättegångsspråk: franska)

Maison de l'Europe Avignon-Méditerranée, Avignon (Frankrike), har den 14 mars 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten François Martineau.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara Europeiska gemenskapernas kommissions beslut av den 24 januari 2003, om uppsägning av det avtal som tecknats den 13 oktober 2003, avseende bildandet av ett euroinfoställe,
- förplikta svaranden att ersätta samtliga "ersättningsgilla kostnader".

Grunder och huvudargument

Den sökande sammanslutningen i förevarande mål är densamma som i mål T-43/03: Maison de l'Europe Avignon-Méditerranée⁽¹⁾. Genom sin talan i förevarande mål motsätter den sig kommissionens uppsägning av det avtal denna ingått med sökanden avseende bildandet av ett euroinfoställe.

Den omtvistade uppsägningen av avtalet i fråga är grundad på att kommissionen "förlorat förtroendet" för sökanden, samt på vissa bestämmelser i den nya budgetförordningen.

Till stöd för sina yrkanden gör sökanden gällande som följer:

- Det har i förevarande fall förekommit felaktig rättstillämpning så till vida att skälen till den omtvistade rättsakten inte ingår bland dem som lagenligt skulle kunna rättfärdiga att den antogs, med avseende på de tillämpliga bestämmelserna. Faktiskt föreskrivs det varken i det ifrågavarande avtalet, i dess bilaga I med föreskrifter för euroinfoställen eller i den nya budgetförordningen, att ett avtal om bildande av ett euroinfoställe kan sägas upp om kommissionen förlorar förtroendet för sin avtalspart.

- Kommissionen har, genom att uppmuntra utveckling av verksamheten och genom att med en betydande försening (ett och ett halvt år) betala de belopp som beviljats, bland annat till MEAM, försvagat den senares ställning. Det förefaller följaktligen som om svaranden, genom att anta det omtvistade beslutet, skulle ha klarat sig undan en debatt som utan tvivel skulle ha lett till att denna befanns vara delvis ansvarig för MEAM:s påstådda brister, en debatt som likväl är nödvändig och skall föregå ett beslut vilket som helst, om att avbryta verksamheten vid euroinfoställen.

Sökanden gör även gällande att motiveringsskyldigheten har åsidosatts.

⁽¹⁾ Ännu ej publicerat i EUT.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 14 mars 2003 av Centro Informativo per la collaborazione tra le imprese e la promozione degli investimenti in Sicilia – CIS – i likvidation

(Mål T-102/03)

(2003/C 112/86)

(Rättegångsspråk: italienska)

Centro Informativo per la collaborazione tra le imprese e la promozione degli investimenti in Sicilia – CIS – i likvidation har den 14 mars 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Andrea Scuderi och Giorgia Motta.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det ifrågasatta beslutet och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Förevarande talan riktar sig mot kommissionens beslut av den 15 november 2002 K(2002) 4155 om att dra in det stöd som

beviljats av Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF) i form av ett övergripande anslag till verksamhet inom ett informationscentra för samarbete mellan företag och främjande av investeringar enligt kommissionens beslut K(93)256/4 av den 16 februari 1993 som en del av gemenskapsplanen för strukturstöd till regionen Sicilien (Mål 1) och om återkrav av de belopp som kommissionen redan har utbetalat inom ramen för detta stöd.

Till stöd för sina yrkanden gör sökanden gällande följande:

- Åsidosättande av artikel 24 i rådets förordning (EEG) nr 4253/88 av den 19 december 1988 om tillämpningsföreskrifter för förordning (EEG) nr 2052/88 om samordningen av de olika strukturfondernas verksamheter dels inbördes, dels med Europeiska investeringsbankens och andra befintliga finansieringsorgans verksamheter⁽¹⁾ eftersom CIS inte uppsåtligen missbrukade det stöd som beviljats utan endast, utan eget vållande, har saknat möjlighet att fullgöra sina skyldigheter. Ansvaret har vilat på de sicilianska regionala myndigheterna som försenade överenskommelsen mellan svaranden och CIS.
- Åsidosättande av artikel 14 i ovannämnda överenskommelse eftersom kommissionen borde ha beaktat att förfallna utgifter återbetalats, i synnerhet med hänsyn till att mellanhanden inte kunde genomföra den planerade verksamheten beroende på omständigheter som låg utom dennes kontroll.

Sökanden åberopar även åsidosättande av principen om force majeure, av proportionalitetsprincipen, av principen om skydd för berättigade förväntningar och, i förevarande fall, maktmissbruk.

⁽¹⁾ EGT L 374, 31.12.1988, s. 1.

Talan mot Europeiska unionens råd väckt den 17 mars 2003 av Triantafyllia Dionyssopoulou

(Mål T-105/03)

(2003/C 112/87)

(Rättegångsspråk: franska)

Triantafyllia Dionyssopoulou, Bryssel (Belgien) har den 17 mars 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska unionens råd. Sökanden företräds av advokaten François Renard.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara den slutliga betygsrapporten avseende Dionyssopoulou daterad den 20 december 2002,
- förplikta rådet att betala ett skadestånd om 8 000 euro, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden har i förevarande mål bestritt den bedömning som har gjorts i hennes slutliga betygsrapport för perioden från och med den 1 juli 1999 till och med den 30 juni 2001.

Sökanden har härvidlag gjort gällande att handboken för betygsrapporter har åsidosatts liksom att en uppenbart oriktig bedömning har gjorts. Detta åsidosättande och denna uppenbart oriktiga bedömning har sin grund bland annat i den tysta kritik mot sökanden för att hon av medicinska skäl inte kunnat delta fullt ut i tjänstens alla uppgifter.

Talan mot Europeiska unionens råd väckt den 14 mars av Hans Mc Auley

(Mål T-106/03)

(2003/C 112/88)

(Rättegångsspråk: franska)

Hans Mc Auley har den 14 mars väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska unionens råd. Sökanden företräds av advokaterna Albert Coolen, Jean-Noël Louis och Etienne Marchal med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara beslutet om upprättande av sökandens slutliga betygsrapport för perioden 1 juli 1999–30 juni 2001,
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden anför till stöd för sin talan följande två grunder:

- Rådet har åsidosatt tystnadsplikten, principerna om god förvaltning och god förvaltningssed samt principerna om oavhängighet och opartiskhet. Betygsrapporten har upprättats av en enhetschef, vars nominering sökanden har ifrågasatt vid förstainstansrätten. Sökanden gör gällande att denne bedömare därför borde ha förklarat sig jävig.
- Rådet har åsidosatt motiveringsskyldigheten, rätten till försvar och artikel 26 i tjänsteföreskrifterna samt gjort en uppenbart oriktig bedömning. Sökanden gör gällande att den ifrågasatta betygsrapporten har upprättats på grundval av uttalanden av okända personer, vilka inte har undertecknat rapporten. Vidare har bedömarna inte rådfrågat de personer som sökanden föreslagit och den andre bedömaren har inte förklarat varför den förste

bedömarens omdömen, som var fördelaktiga för sökanden, har strukits.

Avskrivning av mål T-100/99 ⁽¹⁾

(2003/C 112/89)

(Rättegångsspråk: nederländska)

Genom beslut av den 25 februari 2003 har ordföranden på andra avdelningen vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av mål T-100/99, Campina Melkunie B.V. mot Europeiska gemenskapernas kommission.

⁽¹⁾ EGT C 246, 28.8.1999.

III

(Upplysningar)

(2003/C 112/90)

Domstolens senaste offentliggörande i Europeiska unionens officiella tidning

EUT C 101, 26.4.2003

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 83, 5.4.2003

EUT C 70, 22.3.2003

EUT C 55, 8.3.2003

EUT C 44, 22.2.2003

EUT C 31, 8.2.2003

EGT C 19, 25.1.2003

Dessa texter är tillgängliga på:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
